

Вічний Скарб

www.lifesource.com.ua

«У Бозі спасіння моє й моя слава, скеля сили моєї, моє пристановище в Бозі»

(Псал. 62:8).

ТВІЙ СПРАВЖНІЙ СКАРБ

Христос – справжній величний, достойний хвали і поклоніння Скарб! Коли ми живемо у Христі, а Він – у нас, то скарби світу цього перетворюються на ніщо. Залишається єдиний гідний Скарб, з яким варто жити, яким варто керуватися, – це Спаситель світу Ісус Христос. Він закликає нас прийти до Нього, бо ми Йому дорожчі за золото. Він бажає дати нам Свої дорогі цінні вінці у час славного Другого приходу.

2

СЛАВНИЙ ДЕНЬ ВІДНОВЛЕННЯ ПРАВОСУДДЯ

Небесний Отець віддав за наші провини не просто певну суму грошей, Він пожертвував Собою... Наш Суддя – Бог – не міг змінити вічний моральний Закон, але Він міг зробити найстрашніший крок для Неба – віддати Свого Сина на розшматування натовпу. Господь Сам заплатив ціну, яку вимагав святий Закон: «Заплата за гріх – смерть» (Римл. 6:23), але це була смерть не порушника, а невинного Христа. Найбільш несправедливо та жорстоко вчинили на Голгофі із Сином Божим!

6

МАТЕРИНСЬКЕ СЕРЦЕ

Як молоді дерева вкорінюються і зміцнюються завдяки вітру та негоді, так і молоді у вірі діти Божі утверджуються і досягають зрілості завдяки життєвим негараздам, небезпекам і випробуванням. За останні роки в родині Анатолія та Тетяни сталися дві визначні події: навернення Тетяни до Бога і народження первістка Михайлика. Слухаючи проповіді та читаючи духовну літературу, Тетяна зрозуміла, як небезпечно вдаватися до ворожіння, замовлянь від хвороб, і вирішила остерігатися будь-якої зустрічі із цим.

10

«КОРОЛЬ» ЗДОРОВ'Я

Усі чули про те, що вода з лимоном натщесерце дуже корисна. Однак чим саме? Навіщо нам радять пити її щоранку за півгодини до сніданку? Лимон містить багато вітаміну С в легкозасвоюваному вигляді. Саме вітаміну С часто-густо не вистачає всім нам. Імунітет чутливо реагує на його нестачу, ми відчуваємо себе слабкими і безпорадними, швидко втомлюємося, не можемо впоратися з поганим настроєм. Вітамін С не накопичується в організмі, тому його запаси слід поповнювати щодня.

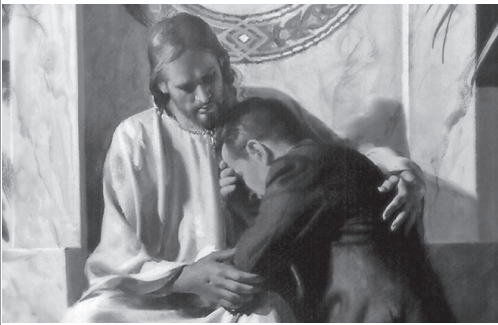
11

Підведемо підсумок

Незабаром ще один рік піде у вічність... Озираючись в минуле і проаналізуємо, як ми прожили його. Якого успіху ми досягли в християнському житті? Чи звершували ми нашу працю достойно, чи витримає вона ревізію Господа, Котрий дав кожній людині діло згідно з її здібностями? Чи буде це діло знищене, як непридатні для збереження сіно, дерево та солома, чи ж воно встоїть при випробуванні вогнем?..

Було зроблене все можливе, щоб ми досягли міри зрілості в Христі Ісусі, яка відповідає Божественному стандарту. Бог не задоволений Своїми представниками, якщо їх влаштовує залишатися карликами, тоді як вони могли б вирости до міри зрілості – повноти Христа. Він хоче, щоб ваш християнський досвід розширювався та зростав. Він хоче, щоб у вас були великі думки та благородні прагнення, ясне розуміння істини та піднесені наміри. З кожним роком, який відходить, душа повинна дедалі більше бажати чистоти й досконалості християнського характеру. І якщо таке розуміння буде зростати з дня на день, з місяця в місяць, з року в рік, то ваше діло не згорить, мов сіно, дерево та солома, але буде утверджене на підвалині з каменю, золота, срібла та дорогоцінного каміння, бо це діло не загине, але встоїть у вогні останнього дня.

Чи здійснюємо ми нашу земну працю так, аби вона витримала перевірку? Чи є люди, яких ми образили і які свідчитимуть проти нас у день Божий? Якщо так, то запис досягнув Неба і незабаром ми знову зустрінемося з ним. Нам слід працювати так, ніби в полі зору великого Роботодавця, незалежно від того, бачать і цінують люди нашу старанність чи ні. Жодний чоловік, жодна жінка чи дитина не можуть звершувати угодне Богові служіння, виконуючи працю недбало, час від часу, удавано – як у світських справах, так і в релігійному служінні. Істинний християнин буде в усьому дивитися на славу Божу, заохочуючи свої наміри та зміцнюючи свої принципи думкою про те, що робить це для Христа.

Спасати Любовь лише может

– Благодарить?
– Благодарить.
– За боль?
– За боль – еще важнее.

– Простить обидчика?
– Простить.
Он слаб. И в страхе. Ты – сильнее.

– Принять скорбящего?
– Принять.
Все его скорби и тревоги.

– Поднять упавшего?
– Поднять.
Он твой собрат. Один из многих.

– Благословить?
– Благословить.
– И проклинающих?
– Их тоже.

– Любить жестокий мир?
– Любить.
Его спасти Любовь лишь может.

Том Ньюсом. Різдво.

Василь ДЖУЛАЙ,
директор видавництва
«Джерело життя»,
священнослужитель Церкви

Твій справжній скарб

«Вічний Скарб» – вже сама назва газети викликає багато запитань. Вічний Скарб – який він, де і для кого захований? І взагалі, чи існує вічний скарб у світі, де все тимчасове і має свій кінець?

Однак кожен хоче володіти скарбом! Скільки сміливців поклали своє життя, шукаючи скарб. Скільки сердець, сподівань і надій було знищено через відсутність бажаних скарбів або через їхню втрату. А чи потрібно шукати скарби? Безумовно! У цьому пошуку є особливий інтерес, задоволення потреб інтелекту та душі і просто багатство життя. Варто тільки визначити напрямок цього пошуку та місце його перебування. Бажано знати, що ми шукаємо, і справжню цінність цього.

Уже не раз на сторінках нашої періодики розглядалася тема людських цінностей. У чому вони полягають, який їхній зміст, чому так важко відчиняються двері до розуміння цього важливого питання? Щоразу напередодні Нового року я також торкаюся цієї теми.

...Сьогодні ми шукаємо і знаходимо для себе різні скарби. Для когось це телебачення, радіо, мобільний зв'язок, Інтернет. Та чи допомагає все це багатство, цей відкритий скарб знайти людські справжнє щастя – спокій, мир, високу моральність та красу відносин один з одним. На жаль, ні! Як і в часи, коли були невідомі названі переваги, людство продовжує воювати, обманювати, лицемірити, лукавити, пиячити, захоплюватися наркотиками, брудною лайкою. Щодня телебачення пропонує нам безкінечні бойовики й аморальні кінострічки Голівуда. Їхнім режисерам не потрібні зміни, які Христос приніс на землю. Вони задоволені телепрограмами і радіопередачами, що заколисують свідомість. І найяскравіше в наш час стимулюється огидний гріх любові до грошей. Гонитва за грішми як найбажанішим скарбом породила інші гріхи – обман, грабунки, жадобу, бажання присвоювати чуже, намагання обійти законні вимоги державних органів. Сьогодні ми спостерігаємо на землі глобальну плутанину, розбрат, світовий хаос. Зло, руйнація, темрява, смерть супроводжують людство чи не кожного дня. Щоб переконалися в цьому, досить уважно послухати останні новини головних телеканалів. Таку темряву влаштував нам автор всякої неправди, ворог Бога та Його творіння – диявол. На жаль, безліч людей піддалися цій облуді, дозволили словам давнього змія обманути їхні душі. Багато хто сьогодні в гонитві за грішми продає своє життя та спасіння за кілька доларів.

Який же вихід із цього плачевного становища? Надію та віху дарує нам Слово Боже. Прочитаємо 73-й псалом. Асаф перебував на межі духовного падіння, бо заздирив нечестивим і багатим, яким «пиха їхню шию оздоблює, зодягає їх шата насилля...сміються й злосливо говорять про утиск» (Псал. 73:6, 8). Та Асаф знайшов шлях спасіння, коли зрозумів,

що прихильники земних скарбів стоять на слизькій дорозі і що Господь «їхнім образом погордив, немов сном по обудженні» (Псал. 73:20). «Ти держиш мене за правницю, – каже далі Асаф, звертаючись до Бога, – Ти Своєю порадою водиш мене, і потому до слави Ти візьмеш мене!».

Отже, нашим головним гідним і величним скарбом завжди був і залишається Христос. Як писав один сучасний поет:

*Принимая по вере подарок Отца,
души Именем этим спасутся.
Лишь одно только Имя творит чудеса:
Это Имя Христа Иисуса.*

Людина отримує щастя тільки тоді, коли приходить до Христа. Це той Скарб, який ніхто не може забрати. Жодне золото не може замінити Його. Отже, потрібно шукати Бога, а не скарбів світу цього (див. 1 Тим. 6:17-19), котрі врешті перетворюються на попіл (див. Якова 5:3).

Велика радість з'являється в серці, коли ми позбавляємось честолюбних амбіцій, егоїстичних вчинків, гордості й віддаємо перевагу любові до Бога. Така любов і є коштовним скарбом, запропонованим людині, бо тільки вона оберігає її від найбільшого нещастя – гріха, порушення волі Божої, порушення Його Закону. Увесь світ утримується любов'ю Христа. Христос – наша дорога до вічності, єдиний шлях на землі і на небі. Ісус – наше життя, і тому справжнім скарбом для нас є також Його Боже Слово – Біблія і та література, яка несе у світ це Слово, – християнські газети, журнали, книги. Хоча серед християн я зустрів тих, хто говорить: «Навіщо мені читати, я й так усе знаю!» Таким хочу сказати: ви помиляєтесь, нема жодної тези з біблійних доктрин, якою б ми володіли досконало. Та це від нас і не вимагається. Нам потрібно довіряти Богові, тому Ісус каже: «Віруйте в Бога і в Мене віруйте», бо віра є наступним нашим великим скарбом. Нам потрібна міцна, всеохоплююча віра, яка діє любов'ю, адже тільки завдяки у християн минулого була сила йти на муки, катування, на вогнище інквізиції. «Віруйте! – каже Господь. – Віруйте перед лицем приниження, наклепів, голуду й холоду, знущань і переживань». Нам потрібна незмінна віра, яку заповідав Сам Христос. Світ заблукав тому, що втратив віру в Бога, відмовився від істини Слова Божого, яке є світлом: «Для моєї ноги Твоє слово – світильник, то світло для стежки моєї» (Псал. 119:105). А через те навкруги темно, плутанина, омана, помилки.

Незабаром увесь люд святкуватиме Різдво Христове. Уже зараз магазини заповнені покупцями. Та хіба приготування святкових страв є підготовкою до спомину про Господній прихід на землю? Богові важливе наше духовне зростання і міцна віра, адже Син Божий настільки принизив Себе, що прийняв людське ество, став Жертвою за гріхи наші. Ангели бажали, щоб Син Бога живого навіть у Своему приниженому стані був прийнятий людьми з гідністю і славою. Та де там! Ніхто не чекав Месію, про Котрого

здавна сповіщали пророки. Байдужість спостерігалась і серед священників. Горді священники зазвичай приносили жертви, а фарисеї на перехресті вулиць показово молились. У царських палатах, школах рабинів ніхто не був готовий прийняти чудову вістку про народження Викупителя світу. Хіба дещо подібне не спостерігаємо й ми сьогодні, коли Різдво відзначається лише пишною святковою гостиною та веселощами.

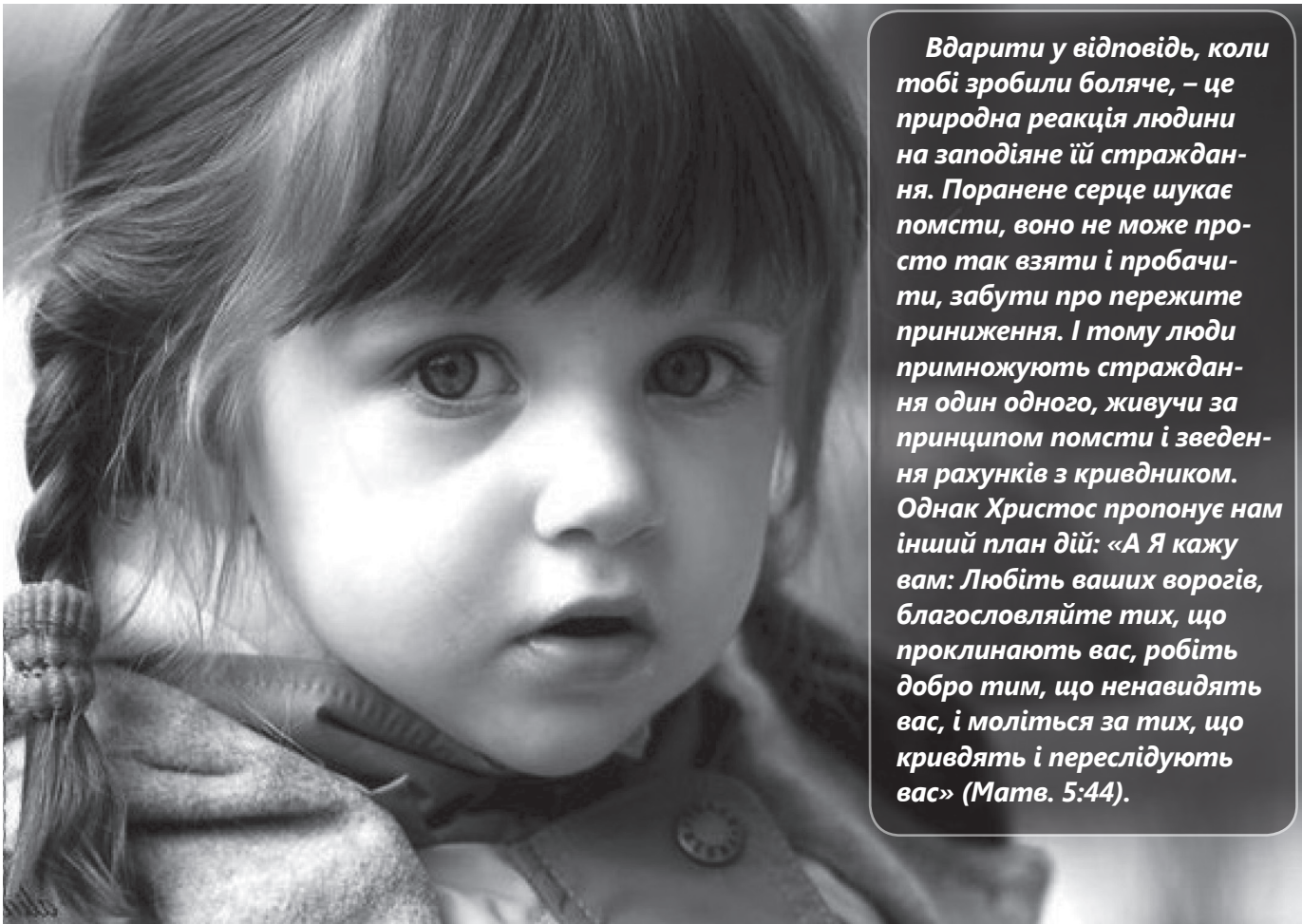
Слава Богові, що на Землі завжди залишався вірний Йому Останок – законні охоронці та вартові істини, діти Божі, які щоденно вітають голгофського Страждальця, повторюючи з несказанною радістю слова урочистої пісні: «Слава Богові на висоті, а на землі – мир в людях доброї волі» (Луки 2:14). З Біблії цей народ довідався про зірку, що йде від Якова, і з нетерпінням чекає Того, Хто став світлом язичникам і спасінням для світу (див. Дії 13:47). Ці люди завжди шукали світло від престолу Божого і знайшли його, об'єднавшись у Церкву, яка плекає віру в Ісуса Христа і виконує усі Десять Божих Заповідей. Критерій пошуку цієї Церкви записані в книзі Об'явлення 14:12: «Тут терпіння святих, які бережуть Божі заповіді та віру Ісуса!» Пам'ятний урок знаходимо в Різдвяній історії, яка свідчить про людську байдужість і невір'я, здатні привести до того, що ми не помітимо ознак часу і пропустимо день нашого відвідання.

Закінчується визначений Богом період панування зла на Землі. Кожен має право зробити свій вибір, кому служити: Христу чи Варавві, що дивитись: бойовики чи передачі християнського телеканалу, що читати: журнали мод чи християнську періодику. Ми повинні знати, у який час живемо і що чекає нас попереду. Істинний християнин це знає, бо в його руках такі скарби, як Біблія, Дух пророцтва, віра в Того, Хто спас нас на Голгофському хресті. Зазначені скарби суттєво відрізняються від тлінного золота та діамантів світу. Духовна особа, що приєдналася до Христа, отримує світло істини. Це віра, надія та любов. Це Божі обітниці, тверде переконання, що Христос незабаром прийде, що день Господній близько (див. Соф. 1:14-18)!

Живучи в останній час історії, невже ми можемо проміняти Христа на будь-які земні цінності? І неважливо, що для багатьох Ісус «не в моді», що для більшості важливіші диявольські цінності – багатство, гроші, слава, влада, – аніж пошук Істини. Коли ми живемо у Христі, а Він – у нас, то скарби світу цього перетворюються на ніщо. Залишається єдиний гідний Скарб, з яким варто жити, яким варто керуватися, – це Спаситель світу Ісус Христос. Він закликає нас прийти до Нього, бо ми Йому дорожчі за золото. Він бажав дати нам Свої дорогоцінні вінці у час славного Другого приходу. Тож будемо невіддільно дивитися на Ісуса, роздумувати, говорити про Нього і постійно пам'ятати, що тільки Він – справжній величний, достойний хвали і поклоніння Скарб!

ЛЮБИТИ, ЯК ІСУС, АБО ПРИНЦИП «З ПЕЧИВОМ»

Олена Шумилова

Вдарити у відповідь, коли тобі зробили боляче, – це природна реакція людини на заподіяне їй страждання. Поранене серце шукає помсти, воно не може просто так взяти і пробачити, забути про пережите приниження. І тому люди примножують страждання один одного, живучи за принципом помсти і зведення рахунків з кривдником. Однак Христос пропонує нам інший план дій: «А Я кажу вам: Любіть ваших ворогів, благословляйте тих, що проклинають вас, робіть добро тим, що ненавидять вас, і моліться за тих, що кривдять і переслідують вас» (Матв. 5:44).

Багато людей, зокрема й деякі віруючі в Ісуса Христа, не можуть зрозуміти і прийняти ці слова. Справді, як любити того, хто завдає тобі шкоди, хто ображає тебе і лихословить? Як робити добрі вчинки тим, хто цього не помічає і замість очікуваної подяки приносить біль розчарування? Як, стоячи на колінах перед Богом у молитві, розповідати Йому про тих, можливо, зовсім не близьких тобі людей, чи то знайомих, з якими назріває конфлікт, чи то начальника, який не помічає твоїх старань? Здоровий глузд підказує, що така поведінка не властива людині. Тому й написано в Слові Божому: «Бо мудрість цього світу є безумством у Бога» (1 Кор. 3:19).

Коли я була дитиною, на моїй вулиці жила дівчинка на ім'я Христина. Вона не ходила до школи, оскільки хворіла, тому вчилася вдома. Хлопчики із сусідніх дворів прозвали її товстухою. Так і приліпилося до неї це прізвисько «товстуха Христина». Вона ні з ким ніколи не гралася, адже діти постійно дражнили її. Христина стала непривітною і злою. Неодноразово, повертаючись зі школи, я подумки говорила: «Хоч би цього дівчиська не було зараз у дворі», – бо вона мене біла, кидалася камінням і брудом. Я не могла себе захистити і після таких зіткнень поверталася додому в сльозах і в забрудненому одязі. Мою сусідку-однокурсницю Оленку теж наздогнала ця неприємність. Розмови наших мам з бабусею цієї дівчинки (її мама з ними не жила) ні до чого доброго не привели.

Одного разу я йшла тією самою вулицею, повертаючись від своєї віруючої бабусі. Бабуся дала мені трохи печива. І ось я побачила Христину, яка вже вийшла мене «зустрічати». Не знаю, яка сила змусила мене це зробити, але я не стала її обзивати і говорити: «Відчепися», як це було зазвичай, а сказала: «Привіт, Христиночко. Будеш печиво?» – і простягнула їй усе, що в мене було. Обличчя дівчинки миттєво змінилося. Вона щиро усміхнулася, взяла частування і сказала: «Спасибі». І з того часу ні я, ні моя подруга Оленка не потрапляли під брудно-кам'яний обстріл, а здобули в особі Христини захисницю від хлопчаків.

Проблема, яка мучила мене не один рік, вирішилася за одну хвилину: потрібно просто бути добрішими.

Однак доросле життя влаштоване складніше. Та як би там не було, але принцип «з печивом» працює, і неважливо, скільки тобі років: сім чи п'ятдесят сім.

Тільки зараз я почала розуміти душу цієї дівчинки та її страждання. Вона так поводитися, бо її мама жила десь далеко, з нею ніхто не грався, у неї нікого не було, кожен новий день був схожий на попередній... І ця її агресія – лише оболонка, яка дозволяла їй приховувати своє вразливе серце і хоч якось спілкуватися з людьми.

Так і кожна людина переживає проблеми подібного характеру: хоче спілкування, дружби, любові, але відгороджується від інших, тому що вони не розуміють і ранять її. Ворожнеча, ненависть, образи – це негативні явища в житті людини, котра потребує любові.

Коли ми відповідаємо злом на зло, то примножуємо страждання – як свої, так і чужі. Заподіяний нами біль позбавляє нас спокою і миру в серці, ми жалкуємо про скоєне і думаємо про те, що треба було вчинити інакше, м'якше. Часто не помічаючи чужого болю, ми додаємо до нього нові страждання. І людина цього нам не покаже – вона буде переживати це на самоті, плакати і страждати.

Однак Бог знає кожного на цій планеті. Більше того, «вираховує Він число зорям, і кожній із них дає ім'я» (Псал. 147:4). Бог любить кожну людину і любов Своєю доводить тим, що послав у світ Свого Сина Ісуса Христа, Котрий помер за нас на хресті, коли ми ще не були народжені, але вже не могли уникнути наслідків первородного гріха. Господь помер за кожну людину, що приходила у світ. Він помер за Своє творіння, у якому Його дух, і тому мова ворожнечі, ненависті й образи – це виклик Богові, наслідок гріховної та гордої природи людини.

Увесь Новий Завіт рясніє закликами любити. І саме життя Ісуса Христа, як і Його смерть за нас, – це лист любові Бога до людини. Читаючи його, ми розуміємо, що означає бути мудрим в Божих очах – прощати наших кривдників, намагатися зрозуміти їхнє життя,

щоб помітити джерела їхнього болю, і молитися Богові, щоб Він явив Свою милість і усунув причини виникнення цього болю. І якщо по-новому поглянути на наше життя, то можна зрозуміти, що всі труднощі в ньому – це можливості навчитися любити, як написано: «Дбайте про любов» (1 Кор. 14:1).

Любляча людина проявляє у своєму житті довготерпіння до людей, чинить діла милосердя і добрим, і злим (адже і сонце сходить для праведних і неправедних), не заздрить, не величається, не надимається, не зчиняє чвар і сварок, не дратується, не задумує зла, скрізь шукає правди і бажає всім добра.

Мудрість – це бачити за кожною людиною у своєму житті Бога, і тоді неважливими стають імена, дати, цифри, кількість отриманих образ – усе те, що ми накопичуємо всередині себе. Важливо те, як ти ставишся до свого Творця. Маючи любов до Нього, маючи усвідомлення того, що все Ним створено і з Його волі існує, ти бережеш кожне живе серце, немов останню квітку на планеті.

Мати Тереза вивисила ці слова на сирітському притулку в Калькутті:

«Люди бувають нерозумними й егоїстичними – усе одно прощайте їх.

Якщо ви проявляли доброту, а люди звинуватили вас у таємній особистій користі – усе одно проявляйте доброту.

Якщо ви досягли успіху, то у вас може з'явитися багато примарних друзів і справжніх ворогів – усе одно досягайте успіху.

Якщо ви чесні та відверті, люди будуть вас обманювати – усе одно будьте чесними та відвертими.

Те, що ви будували роками, може бути зруйноване за одну мить – усе одно будуйте.

Якщо ви злетіли на крилах щастя, люди будуть вам заздрити – усе одно будьте щасливими.

Добро, яке ви зробили сьогодні, на завтра люди забудуть – усе одно творіть добро.

Діліться з людьми найкращим, що у вас є, хоч цього ніколи не буде достатньо – усе одно діліться найкращим, що у вас є.

Зрештою ви переконаєтеся, що це все відбувається між вами і Богом, а не тільки між людьми і вами».

Нагорода

«Чого око не бачило й вухо не чуло і що на серце людині не приходило, – те приготував Бог тим, які люблять Його!» (1 Кор. 2:9).

Події сталися на півдні Швеції, на березі Балтійського моря, вздовж якого чимчикували двоє вбого вдягнених хлопчиків. Неподалік височіла будівля готелю для багатих мандрівників, і персонал готелю іноді кликав когось із бездомних або безробітних допомогти, так вони могли заробити декілька дрібних монет... Тому хлопчики часто приходили сюди. І раптом серед водоростей, викинутих хвилями на пісок, дрібних черепашок і мокрих камінчиків щось блиснуло, і один з хлопчиків, здивовано скрикнувши, підняв знахідку.

– Що це, Гуннаре? – запитав другий. – О-о, та це, напевно, дорога річ!

Гуннар крутив у руках брошку, вкриту блискотливими каменями і дуже майстерно виготовлену.

– Схоже, вона дуже дорога...

– Отже, можна її продати і розбагатіти!

– Але вона напевно належить комусь, хто зараз живе ось там, в готелі...

– Ну то й що! Ти ж знайшов!.. Тобі і спасибі не скажуть, а ти потім усе життя жалітимеш.

– Ні, – сказав Гуннар, – не можу. Нехай мене називають дурнем, але взяти цю річ собі я не можу.

Він увійшов до готелю, попросив покликати його господаря і показав йому знахідку.

– О-о, – сказав директор готелю, – ця брошка належить одній поважній дамі, і, можливо, вона сама захоче подякувати тобі. Зачекай тут.

Справді, через декілька хвилин Гуннара покликали в розкішно обставлені апартаменти, де його прийняла поважна і дуже статна дама.

– Ця брошка дуже дорога мені як пам'ять, і я вдячна тобі! Ну, а оскільки шведська королева не може обмежитися тільки словом «дякую», то, сподіваюся, ти не пошкодуєш про свій вчинок.

Почувши, що він стоїть перед самою королевою, хлопчик був настільки вражений, що не міг вимовити жодного слова. А через кілька днів у хатину, де жив Гуннар зі своєю хворою матір'ю, надійшов лист зі Стокгольма: їх запрошували до столиці королівства, де для них уже був приготований затишний будинок, відданий їм у власність. Пізніше, коли стало відомо, що Гуннар любить музику, коштом королівської скарбниці його віддали до музичної школи.

Доброчинність

Добро. Доброта. Доброчинність. Слова, що не мають ціни! Чи ми розумієм величність Бездонної їх глибини?

Як часто в життєвому гамі,
На них, скупих терезах
Відважуєм благо на грами,
Речем в побажаннях – словах.

Нелегко добро нам вчинити
Не лиш для сім'ї і рідні,
Добром треба дихати, жити
На кожному кроці і в дні.

Добро – не походження моди,
Але як заглибитись в суть,
Добро – як любов і природа, –
Його до кінця не збагнуть!

**Микола Купрій,
м. Київ**

Релігія без латок

Релігія, вибудована на власному «я», нічого не варта, оскільки Бог не йде на жодні компроміси із себелюбством...

Релігія Христа – це міцна тканина, що складається з незліченних ниток, сплених разом з тактовністю та вмінням. Виткати цю тканину ми можемо тільки даною від Бога мудрістю. Покладаючись на себе, ми вплітаємо в неї нитки себелюбства, тим самим руйнуючи візерунок.

Є багато видів тканин, які на перший погляд здаються хорошими, проте не витримують перевірки. Фарби не тривкі, вони змиваються, а від літньої спеки вицвітають і пропадають. Така тканина не може витримати тривалого використання, вона дешева.

Те саме відбувається і з релігією. Якщо основа і тканина релігії не витримують випробування, значить, матеріал, з якого вона складається, нічого не вартий. А спроби поставити на тканину латку з нового шматка не поліпшать її стану, бо зношений неміцний матеріал відірветься від нового, залишаючи діру, значно більшу за колишню. Латання нічого не дасть. Єдиний вихід – викинути старий одяг і придбати новий. Релігія нашого «я», що складається з ниток, які вицвітають і рвуться під натиском спокуси, повинна бути викинута й замінена релігією, зітканою Тим, у житті Котрого не було місця егоїзму.

План Христа – єдино безпечний план. Ісус проголошує: «Ось творю все нове!» (Об'явл. 21:5). «Хто в Христі, той нове творіння» (2 Кор. 5:17). Спаситель нікого не заохочує думати, ніби Він прийме релігію з латками. Така релігія не має цінності в Його очах. На перший погляд може здатися, що в ній є дещо від себе та дещо від Христа, але незабаром виявиться, що в ній немає нічого Христового. Латок із себелюбства буде ставати дедалі більше, доки вони не покриють весь одяг...

Релігія, створена за Божественним зразком, – єдино міцна релігія. Ми зможемо приготуватися до вічного життя з Ним тільки в тому випадку, якщо будемо намагатися жити життям Христа тут, на Землі.

Ольга Стасюк

Анна устала... Четверо дітей, муж – пастор. Да и огород большой, сегодня целый день провозилась с рассадой помидоров. Наконец долгий день трудов и забот закончился, можно отдохнуть...

В полночь зазвонил телефон:
– Мы сейчас нагрянем! Нас десять человек – голодных и уставших!

Дрожа от волнения, женщина бросилась искать чистое белье, готовить еду. С горем пополам она накормила голодную компанию, уложила в чистую постель. А сама всю оставшуюся ночь убирала, мыла посуду и... укоряла себя:

– Ну, что ты за хозяйка? Растяпа! Вот у Лены все всегда готово! А ты?

Знакомо, милые женщины? Скажите, пожалуйста, кто в данной ситуации должен был испытывать чувство вины? Разумеется, гости, но не Анна. Их долгом было хотя бы заранее предупредить многодетную мать о своем приезде. Однако гости спокойно спят, спит и их нечувствительная совесть, не указавшая им на их долг.

Да и с совестью Анны не все в порядке. Чужую вину, чужую ответственность она взваливает на себя. Немошная совесть женщины еще долго будет ее беспокоить после злополучной ночи...

Как обстоят дела с нашей совестью, уважаемые читатели? Все ли с ней в порядке? Мы ответим на этот вопрос, ознакомившись с патологиями совести.

СОВЕСТЬ ГРЕШНОГО ЕСТЕСТВА

Что можно сказать о совести грешного естества, о совести современного человека? Вот только некоторые штрихи вдохновенного пера к ее «портрету»: порабощенная совесть, подавленная, ослабленная, обманутая, немощная, виновная, ожесточенная, невосприимчивая, убаюканная, черствая, нечуткая, злая, неосвященная, ненадежная, совесть-тиран, парализованная, пораженная как бы горячим железом.¹

ПОВРЕЖДЕНИЯ СОВЕСТИ

Перечисленные выше характеристики представляют пять наиболее распространенных патологий совести:

I. Порабощенная совесть

II. Немощная

III. Ожесточенная

IV. Парализованная

V. Виновная

В данной статье мы поговорим о первых двух патологиях, а в последующих – о следующих трех и о том, что же с ними делать.

Каждая из названных патологий связана с повреждением функций совести. Напомним эти функции:

- определять, что есть добро, а что зло;
- указывать человеку на его долг;
- побуждать выполнить личный долг.

Рассматривая каждую патологию отдельно, мы будем подчеркивать, какие именно функции совести повреждены.

I. Порабощенная совесть

Порабощенная – это совесть, у которой то ли под внешним давлением, то ли добровольно ограничена или вообще отнята свобода.

СВОБОДА СОВЕСТИ

Свобода совести означает, что у человека есть возможность без внешнего давления и нажима самостоятельно выполнять свои функции. Это значит, что никто не должен рассуждать за другого, что для него хорошо, а что плохо, и определять его обязанности. Бог дал каждой душе свободу мыслить и следовать своим собственным убеждениям. «Каждый из нас за себя даст отчет Богу» (Рим. 14:12). Если это не обозначено ясным повелением Бога, то в остальных вопросах выбора «всякий поступай по удостоверению своего ума» (Рим. 14:5). Это великое исключительное право человека, свято охраняемое Самим Богом.

Еще немногим более двух десятков лет тому назад мы часто встречали яркие транспаранты, на которых крупными буквами было написано: «Партия – ум, честь и совесть народа».

Кто-то думал, решал, диктовал, кто-то определял, что хорошо, а что плохо, кто-то указывал на долг граждан, а граждане безоговорочно подчинялись. За ними

ПОВРЕЖДЕННАЯ СОВЕСТЬ

(Совесть, ч. 3: Патологии совести)

не признавалось право самостоятельно мыслить, верить, говорить и действовать. Вы знаете, на что замахнулась партия?

«Только Бог должен быть путеводителем человеческой совести». «Ни один человек, будь он царь, священник, правитель или президент, не имеет права вставать между Богом и человеком. Кто делает себя совестью других, тот ставит себя выше Бога». Такой человек «присваивает себе право, которое принадлежит одному Богу – распоряжаться совестью человека, над которой властен только Бог».²

Совесть человека должна оставаться свободной, независимой от людей, самобытной, и, согласно замыслу Божьему, каждый человек должен самостоятельно использовать свою совесть. В вопросах совести человек должен быть свободным. Только Бог Своим Духом как Творец, Искупитель и Психолог души человека имеет право говорить через его совесть. Однако Господь это делает с уважением прав человека, не подавляя его совесть, а направляя. Бог никогда не принуждает совесть человека.

ПОДАВЛЕНИЕ СВОБОДЫ СОВЕСТИ

У порабощенной совести, т. е. у совести, чья свобода подавлена, нарушены все ее функции:

- она не определяет, что добро, а что зло, это за нее делают другие;
- она указывает человеку на долг, определяемый другими личностями;
- не побуждает исполнить долг, это требование исходит извне.

Если кто-то пытается диктовать человеку, что хорошо и что плохо, навязывая свое видение его долга и требуя выполнить этот долг, вдохновенные авторы называют такое посягательство на исключительную прерогативу Бога действием дракона. А дракон – это сатана. Только сатана и люди, движимые его духом, стремятся подавлять совесть.

ГОСПОДСТВО НАД ЧУЖОЙ СОВЕСТЬЮ

В церкви. Встречали ли вы, уважаемые читатели, людей, стремящихся ограничить вашу совесть? В церкви, например? Позвольте вас познакомить с примерной христианкой М. Она считает, что одежда должна быть очень строгой, только в черных и серых тонах, а юбка должна доходить до косточек. Эта женщина уверена, что для христианки приемлем только такой стиль одежды, и полагает, что все должны так думать и так поступать. Более того, она навязывает другим свое мнение!

Это и есть господство над чужой совестью. М. угрожает опасностью ущемлять свободу других людей. У нее своеобразное понятие о христианском долге и приличии, и она готова навязывать свои представления окружающим, тем самым переходя границы дозволенного.

Бог не желает, чтобы свою совесть она делала критерием для других. Ей необходимо выполнять свой личный долг и следовать собственным понятиям о долге. А окружающим не следует полагаться на ошибающегося человека, чтобы он определял их долг.³ Послушайте, что пишет апостол Павел: «Зачем моей свободе определяться чужой совестью?» (1 Кор. 10:29 – *дословный перевод*).

В семье. Самое вопиющее насилие над совестью, как правило, встречается в семье. Существуют определенные родственные связи, в которых достаточно сложно сохранить независимость и свободу. Например: свекровь и невестка, теща и зять... Как вы полагаете, кто в этих парах родственников является подавляющей, а кто подавленной стороной? Ответ очевиден.

Я также свекровь, и, признаться, мне иногда очень хочется вмешаться в семьи моих сыновей. Однако я сознательно подавляю это желание, руководствуясь мудрой рекомендацией доктора Добсона: «Если вас не спрашивают совета, не стремитесь кого-то поучать».

В некоторых семьях особенному давлению подвергается совесть одного из супругов, и, несомненно, чаще всего – совесть жены. «Для очень многих женщин муж стает Богом и совестью». Это означает, что муж сам решает, что для его жены хорошо, а что плохо, каковы ее обязанности, и он требует безоговорочного их выполнения. Разве не сказано, что муж – глава семьи? Глава, но не совесть! «Есть сильные натуры, которые восстают против подобной тирании, не желая раболепствовать и подчиняться. Имянаеодает постоянное давление, и они пытаются освободиться от гнета». А что делать натурам слабым? Они ощущают давление на свою совесть, но «не обладают достаточной смелостью и независимостью, чтобы следовать своему чувству долга»,⁴ поэтому смиряются с подобным положением. Их совесть порабощена.

Муж – не офицер. Уважаемые мужчины, главы семейства, понимаете ли вы, что не являетесь офицером, командующим и подчиняющим себе свою жену?

Ни одному человеку не дано права контролировать людей, повелевать им делать одно и запрещать делать другое, командуя ими, диктуя им, относясь к ним подобно тому, как офицер относится к солдатам. Бог желает произвести впечатление на совесть вашей богобоязненной жены точно так же, как Он производит впечатление на вашу совесть. Она так же, как и вы, – ветвь на Лозе! Не стремитесь оторвать ее от Лозы, то есть от Бога, и привить к себе. Источник ее жизни и индивидуальности – только Бог.⁵

ИНДИВИДУАЛЬНОСТЬ СОВЕСТИ

Совесть человека не только свободна, но и индивидуальна. «У каждо-

З чистої сторінки

Ось і минув ще один рік нашого життя. Перед нами – новий рік. Яким буде свідчення про нього? Який запис залишить кожен із нас на його чистих сторінках? Відповідями на ці запитання стануть наші вчинки, якими буде відзначений кожний наш день...

Тож увійдімо в новий рік із серцями, очищеними від скверни себелюбства й гордості. Відкиньмо будь-яке потурання гріху та намагаймося стати вірними, старанними учнями в школі Христа. Новий рік відкриває для нас свої чисті сторінки. Що ми на них напишемо?..

Намагайтеся почати цей рік із правильними цілями й чистими спонуваннями, як люди, котрі повинні відзвітувати перед Богом. Завжди пам'ятайте: перо ангела-писаря щодня переносить ваші вчинки в історію. Вам доведеться зіткнутися з ними знову, коли засяде Суд і розгорнуться книги...

Якщо ми підтримуємо зв'язок з Богом – Джерелом миру, світла й істини, Його Дух виливатиметься через нас, освіжаючи та благословляючи всіх оточуючих. Цей рік може стати останнім у нашому житті. Невже ж ми ввійдемо в нього легковажно й безтурботно? Невже наше ставлення до всіх людей не буде позначене щирістю, повагою та доброзичливістю?

Не будемо ж нічого утримувати від Того, Хто віддав за нас Своє дорогоцінне життя... Присвятімо Богові майно, яке Він нам довірив. А понад усе – віддамо Йому самих себе.

Нехай же початок цього року стане часом, який ми ніколи не забудемо, – часом, коли Господь стане посеред нас і скаже:

«Мир вам!»

го своя совість... Бог дал кожному свою совість». «Вам нужно твердо следовать... собственным понятиям о долге».

Когда к Эллен Уайт обращались люди с просьбой указать им, что они должны делать, что хорошо и что плохо, она отвечала: «Мы решительно отказываемся быть вашей совестью». «Я оставляю вас с вашей совестью».⁶

Несомненно, это не означает, что, видя ближнего, поступающего вопреки Священному Писанию, мы должны молчать, возлагая ответственность за его поведение на него самого. Мягко, но вместе с тем мужественно нам необходимо указать ему на единственный великий критерий определения добра и зла – Библию; но каким бы ни было решение этого человека, следует с уважением относиться к нему, даже если оно неверно.

К сожалению, в нашей стране все еще распространен тип совести подавленной или подавляющей.

II. Немошная совесть

Немошная совесть – мнительная, слабая. Помните Анну, к которой в полночь нагрянула голодная компания? Помните, как она укоряла себя за то, что плохая хозяйка? У Анны немошная совесть.

ХАРАКТЕРИСТИКИ НЕМОШНОЙ СОВЕСТИ

Ставит неразумные или завышенные требования. Чего требовала от себя Анна? Идеальной подготовленности к любым неожиданностям в любое время дня и ночи. Разве это разумно? Анна взвалила на себя непосильное, «неудобоносимое», ненужное бремя. Она несет иго собственного изобретения!

Уважаемые читатели! Ваше бремя также непосильно? Оно натирает вам шею? Если да, будьте уверены, это не Христово бремя, ибо Он сказал: «Ведь иго Мое доброе, а бремя Мое – легкое» (Мф. 11:30 – дословный перевод). Для определения, чье же ярмо мы несем, нам стоит запомнить знаменитое кредо известного украинского просветителя: «Нужность не трудна, а трудность – не нужна».

В Первом Послании к коринфянам апостол Павел рисует портрет христиан с немошной совестью в контексте проблемы идоложертвенных яств. «Итак, употреблении в пищу идоложертвенного мы знаем, что идол в мире ничто и что нет иного Бога, кроме Единого... Пища не приближает нас к Богу: ибо, едим ли мы,

ничего не приобретаем; не едим ли, ничего не теряем» (1 Кор. 8:4, 8). Это Божье понимание данной проблемы.

Однако человек с немошной совестью идет дальше этого простого постулата, преувеличивая, утрируя Божьи требования, относясь к ним с неким фанатизмом. Он считает, что пища, посвященная идолу, имеет нечто скверное в самой себе и может осквернить вкушающего ее. Поэтому такой человек на рынке дотошно исследует, где побывали продукты, покупаемые им, не в идольском ли капище? «Некоторые и доныне с совестью, признающей идолов, едят идоложертвенное, как жертвы идольские, и совесть их, будучи немошна, оскверняется» (1 Кор. 8:7).

Обратите внимание на важный факт: Павел не осуждает подобных людей, не убеждает их, что они поступают неправильно. Он обращается к нравственно свободным, кто уже дорос до правильного понимания данной проблемы, и увещевает их не подталкивать к такому же пониманию людей с более упрощенными понятиями. Апостол как бы говорит: «Подождите! В свое время они, возможно, также поймут эти вопросы».

Вызывает чувство вины, неадекватное проступку. Ставя для себя завышенные, надуманные требования и вознося субъективное понятие «хорошо» слишком высоко, до которого человек не может дотянуться, немошная совесть вызывает чувство вины, как правило, преувеличенное, не соответствующее проступку. За какой же проступок Анна нещадно укоряла себя? Что такого ужасного она сделала, что чувство вины еще долго будет ее беспокоить после злополучной ночи? Вместо того чтобы понизить планку, личность предпринимает все новые попытки взять эту «высоту», ею же установленную, терпит поражение и мучится неоправданными угрызениями совести.

Побуждает взять на себя чужую ответственность. Мнительная совесть побуждает человека взваливать на себя чужие обязанности и ответственность. И в этом также ее немощь: она не может четко определить свои обязанности и долг. Границы личного долга у такой совести слишком широки, они захватывают чужие обязанности, и если они не выполняются, человек мучится ложным чувством вины. «Тебе не следует брать на себя ответственность за их (других людей – прим. авт.) проступки. Исполняй свой долг».⁷

Как правило, человеку с немошной совестью трудно простить и себя, и других.

ПОВРЕЖДЕННЫЕ ФУНКЦИИ НЕМОШНОЙ СОВЕСТИ

Таким образом, разрешите подвести итог:

- немощная совесть преувеличивает, что есть добро, а что зло;
- преувеличивает долг человека или указывает на чужой долг, как на свой личный;
- требует выполнить преувеличенный или чужой долг, как свой личный.

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЛИЧНОГО ДОЛГА

Человеку совсем не обязательно запутываться в определении личного долга или полагаться на ошибающегося человека. Есть несколько путей определения своих обязанностей и ответственности, которые помогут разрешить проблему немощной совести.

Во-первых: Дух Святой, Вселенская Совесть, укажет каждому христианину, в чем состоит его долг: «Свидетельствует мне совесть моя в Духе Святом» (Рим. 9:1). Свет Божьего Духа даст ему ясное понятие о его личных обязанностях. Бог является именно Тем, к Кому следует обращаться с этим вопросом. Божественный Закон указывает на долг человека и открывает путь к осознанию своих обязанностей.

Во-вторых: Бог побуждает человека и самому учиться распознавать свою ответственность, сотрудничая в этом вопросе со Святым Духом. В Своей бесконечной мудрости Господь посылает человеку определенные знаки, по которым он может определить свой долг: Библия, обстоятельства жизни и здравый рассудок ясно указывают на долг христианина.⁸

Список использованной литературы

1. Уайт Э. Свидетельства для Церкви, т. 2, с. 42, 91, 263, 468, 519; т. 3, с. 455, 457; т. 4, с. 254; Umusl. Charakter. Osobovosc, с. 265, 267; Разум, характер, личность, с. 322.
2. Уайт Э. Разум, характер, личность, с. 709; Свидетельства для Церкви, т. 9, с. 234; Желание веков, с. 630.
3. Уайт Э. Свидетельства для Церкви, т. 4, с. 61, 62, с. 63; т. 9, с. 279, 280.
4. Там же, т. 2, с. 379; Великая борьба, с. 597.
5. Уайт Э. Свидетельства для Церкви, т. 7, с. 38, 171; т. 9, с. 146; т. 4, с. 255.
6. Там же, т. 3, с. 523; т. 4, с. 62, 63; т. 2, с. 119; т. 4, с. 636.
7. Там же, т. 2, с. 434.
8. Уайт Э. Желание веков, с. 527, 608; Свидетельства для Церкви, т. 9, с. 279, 280; т. 3, с. 73; Патриархи и пророки, с. 441.

До Тебе, Боже, сердцем припадаю

До Тебе, Боже, сердцем припадаю,
О страднику великий, Назорею!
І лину я молитвою своєю
До Слова Божого, де сяє Божий лик.

Припав до Біблії у шепоті жалів,
Із серцем огрубілим в сірій злобі,
У зболеній, зневіреній утробі
Прийшов для покаяння і молінь.

Світивсь любові й ласки дивний сплав,
В душі тріпоче те благоговіння,
І я стражденним серцем Господа благав:
«О, Господи! Дай сили і терпіння!»

Приймаю з радістю всю низку обітниць,
Знайшов для себе праведну дорогу,
Від покаяння, молитов святих
Відчув в душі любов Живого Бога!

**Микола Купрій,
м. Київ**

Не впаду

Ми приймаємо рішення щодня. Ми стикаємося з вибором щогодини (якщо не частіше). Ми змушені віддавати перевагу одному перед іншим. Ми не можемо мати відразу все. Давайте ж робити правильний вибір!

Рішучість замість вагання.

Прагнення до досконалості замість смутку й гіркоти.

Запал і завзяття замість теплого стану в духовності.

Уміння усувати причини замість пошуку винних.

Вставати після будь-яких падінь замість спокуси одразу здатися.

Готовність ризикувати замість надмірної обережності.

Вищість над злом замість вищості в ньому.

Самобутність і нестандартні рішення замість сірості та безликісті.

Боротьба з темрявою замість байдужого до неї ставлення.

Удосконалення замість саморуйнування.

Вольове досягнення своїх цілей замість безсилового нарікання.

Повна самовіддача замість млявих спроб.

Мироловність замість ворожнечі та чвар.

Віра в те, що вибір визначає наше життя, а не в те, що життя зумовлює вибір.

Налаштування на перемогу замість відчаю.

Вимогливість до себе замість безплідних виправдань.

Життя для інших замість егоїстичного життя для себе.

Прагнення завжди йти вперед замість безвольного плавання за течією.

Дотримання плану замість безцільного блукання.

Відповідальність замість безвідповідальності.

Продумані дії замість бездумної метушні.

Зосередженість на пошуку рішення, а не на самій проблемі.

Прагнення до Господа, а не до світської слави.

Готовність одразу відгукнутися на Його заклик замість спроб з'ясувати, навіщо Господь обрав мене на цю роль.

Джон Мейсон

Чи насправді останній Суд буде страшним? Коли ж він відбудеться? Хто стоятиме перед Божим судом і що буде матеріалом для розгляду справ? Як мені заздалегідь приготуватися до Небесного суду? Чи зможе на цьому Суді представляти мої інтереси кваліфікований Адвокат? Ви можете очікувати Небесного суду з упевненістю!

ШОСТЕ ЗАПИТАННЯ:

Що буде матеріалом розгляду на Небесному суді?

Про багатотомні матеріали Суду читаємо в багатьох місцях Святого Письма: «Підсумок усього почутого: Бога бійся, і чини Його заповіді, бо належить це кожній людині! Бо Бог приведе кожну справу на суд, і все потаємне, – чи добре воно, чи лихе!» (Екл. 12:13, 14).

Не очікуйте на окупованій території сатани цілковитої правди. Тільки у вічності на небесах буде встановлена остаточна справедливість. Усі нерозкриті злочини стануть явними, усі несправедливо скривджені – реабілітовані, і не посмертно, як зараз, а в надії на вічне життя.

Що ще стане матеріалом для суду? Христос говорить: «Кажу ж вам, що за кожне пусте слово, що люди скажуть, відповідатимуть судного дня, бо за словами своїми будеш оправданий, і за словами своїми будеш осуджений» (Матв. 12:36–37).

Не таємниця, що словом можна вбити, а можна і зцілити, і що рани душі заживають гірше, ніж фізичні. Тому Бог говорить про вагомість і значущість слів та відповідальність людини перед Богом за використання цієї зброї.

Соціологи підрахували, що в середньому за тиждень людина вимовляє стільки слів, що вони помістилися б на 320 сторінках. Звичайно, це дуже умовно, бо дехто за день свою тижневу норму вичерпує, а дехто і за місяць не зможе стільки наговорити. Проте, взявши до уваги ці середньостатистичні дані, ми отримаємо: що за 60 років у нас набирається 3 000 книг по 320 сторінок – 960 000 сторінок!!! Про що на останньому Суді свідчитиме майже мільйон сторінок нашої словесної бібліотеки?

Інцидент, що став приводом для судового розгляду в земельному суді Оснабрюка, трапився у травні 2011 року. 57-річний Зигфрід К. з Гельзенкірхена, що вже мав 22 судимості, приїхав грабувати банк у Вальхум. Він підїхав до банку на Volkswagen Caddy і припаркував його поруч із будинком. Дорогою він узав у заручники 52-річну Ельке Л. і, погрожуючи їй зброєю, потяг у приміщення. Опинившись усередині, він не знайшов там каси й лише на суді з'ясував, що банк закритися ще 1994 року. Тоді він залишив заручницю, кинув машину й утік з місця злочину. При цьому в машині він залишив іграшковий пістолет, котрим погрожував жінці. У Німеччині відбувся суд, на якому оголосили вирок: 7 років ув'язнення.

Ми запитаємо: за що? Він же нічого не вкрив.

Виявляється, ще дещо стане матеріалом Небесного суду: «Тому передчасно нічого не судить, доки не прийде Господь, Який і освітить таємниці пійми і виявить задуми серцець, – тоді кожному буде похвала від Бога» (1 Кор. 4:5).

Зигфрід мав бажання пограбувати, і цей злочинний намір цілком справедливо врахували судді. Людина може майстерно обманювати своїх друзів, дітей і рідних. Ми навіть навчилися обманювати себе та вмовляти власне сумління, але це є неможливим щодо Бога. Бог судитиме нас на підставі наших мотивів і спонукань!

ПРОДОВЖЕННЯ

СЛАВНИЙ ДЕНЬ ВІДНОВЛЕННЯ ПРАВОСУДДЯ

«Тому передчасно нічого не судить, доки не прийде Господь, Який і освітить таємниці пійми і виявить задуми серцець, – тоді кожному буде похвала від Бога» (1 Кор. 4:5).

Бог вважає, що справжню сутність вчинків і слів (добрі вони чи злі) можна зрозуміти тільки тоді, коли дізнаємося, що спонукало людину робити те чи інше. Можна чинити добре з егоїстичною метою. Бог говорить: добрий вчинок не може бути зарахований як справжнє добро, якщо він вчинений без добрих спонукань.

Дізнавшись про все це, можна власти у відчай: «Господи, а хто ж тоді може спаситися?».

У минулому кожної людини є, мабуть, щось таке, чого ми соромимось: нерозумні вчинки, сповнені люті слова й корисливі мотиви у доброчинстві...

СЬОМЕ ЗАПИТАННЯ:

Хто зможе на цьому Суді представляти мої інтереси? Чи можна знайти кваліфікованого Адвоката?

Для всіх землян є добра новина: у нас є кваліфікований Адвокат. Хоча Він Адвокат найвищої кваліфікації, проте доступний навіть найбіднішій людині. Хіба це можливо? Виявляється, Він знає, наскільки нам важко. Він спроможний захистити, але тільки того, хто протягом життя звертався до Нього за допомогою. Хто ж Він?

«Дітоньки мої, пишу вам це, щоб ви не грішили. А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа – Праведника» (1 Івана 2:1). Чому саме Христос має право представляти наші інтереси? Євангеліє запевняє: «Бо ми маємо не такого Первосвященника, Який не може співчувати слабкостям нашим, але Який подібно до нас був випробуваний у всьому, за винятком гріха» (Євр. 4:15).

Що ж буде, якщо на Суді виявляться мої беззаконні вчинки? Читаємо: «Коли ж ходимо у світлі, як Сам Він у світлі, то маємо спільність одне з одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, очищає нас від усякого гріха» (1 Івана 1:7). І ще: «А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, – кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас uzдоровлено!» (Ісаї 53:5). Виявляється, що, безвинно постраждавши на хресті, Христос поніс не власні, а наші грі-

хи на Собі, аби ми отримали надію на вічне життя.

Чимало людей запитують: «Якщо Бог є любов, то чому б Йому не помилувати всіх без винятку і не забрати до Свого Царства?» Саме тому, що Бог є любов, Він настільки милосердний, що не бажає нав'язувати людям навіть рай. Господь не хоче силоміць загнати людей на небеса. Для людини, котра звикла грішити, рай здаватиметься пеклом. Крім того, Бог має на меті створити нову землю, де вже не буде гріха, злочинів і беззаконня. Пророк Ісаї каже: «Хоч буде безбожний помилуваний, то проте справедливості він не навчиться: у краю правоти він чинитиме лихо, а величності Господа він не побачить» (Ісаї 26:10). Тобто нічого не дасть помилування нерозкаяного грішника, оскільки він через короткий час рай перетворить на пекло.

Якщо ми відчуваємо власну гріховність і недосконалість, сьогодні саме той час, аби звернутися до Христа, Котрий може простити й очистити нас від беззаконня. Сам Господь звертається до кожного з нас: «А коли б несправедливий відвернувся від усіх гріхів своїх, яких наробив, і виконував усі заповіді Мої і робив правоту справедливості, – буде кінце він жити, не помре! Усі його гріхи, які наробив він, не згадаються йому, – він буде Жити в своїй справедливості, яку чинив! Чи я маю вподобання в смерті несправедливого? – говорить Господь Бог, – чи ж не в тому, щоб він повернувся з доріг своїх та й жив?» (Єзек. 18:21–23).

Двоє хлопчиків по сусідству товаришували з дитинства, але пізніше їхні дороги розійшлися, причиною цього стало різне виховання та матеріальне становище. Один з них закінчив юридичний факультет і став суддею, а інший потрапив у погане товариство і став злодієм. І ось хлопець вперше опинився на лаві підсудних. Коли увійшли судді, він не міг стримати радості – суддею був його давній товариш. Ось вони знову разом, але, на жаль, по різні боки «барикад».

Закінчилися слухання. Остання нарада Суду. О, горе! Вирок – в'язниця або велика сума грошей рівно через тиждень.

Ігор Корещук

«Дітоньки мої, пишу вам це, щоб ви не згрішили. А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа – Праведника» (1 Івана 2:1).

«Ось як трапляється: забувають давні друзі минуле, – думав засуджений. – Важко повірити, що найближчий друг дитинства відправить мене до в'язниці... Краще б я його не бачив...»

Невблаганно наближався час розрахунку – гроші або в'язниця. У цей жахливий дощовий вечір засуджений почув стук у двері. Хто б це міг бути у таку пору? На порозі стояв друг. Той самий суддя, але вже без мантиї.

«Замучило сумління і прийшов виправдовуватися?» – думав засуджений. Суддя поклав на стіл згорток і промовив: «Я про тебе не забув...».

Небесний Отець віддав за наші провини не просто певну суму грошей, Він пожертвував Собою... Наш Суддя – Бог – не міг змінити вічний моральний Закон, але Він міг зробити найстрашніший крок для Неба – віддати Свого Сина на розшматування натовпу. Господь Сам заплатив ціну, яку вимагав святий Закон: «Заплата за гріх – смерть» (Римл. 6:23), але це була смерть не порушника, а невинного Христа.

Якщо сьогодні хтось кричить про несправедливість, то знайте: найбільш несправедливо та жорстоко вчинили 2000 років тому на Голгофі із Сином Божим! Це смерть Найсвятішого за беззаконників, її ми можемо прийняти і жити або відкинути й загинути.

В Англійському королівському монетному дворі є надзвичайно чутлива вага. Якщо ви покладете два аркуші паперу, то вона покаже рівність. Однак як тільки на одному аркуші ви напишете ім'я, вона перехилиться.

Третього шляху не існує: або в небесних книгах будуть стерті наші гріхи, або буде стерте наше ім'я із Книги життя. Бог бажає, щоб із жодних уст не зірвалися гіркі слова: «Минули жнива, покінчилося літо, а ми не спасені» (Єрем. 8:20).

Господь звертається особисто до мене й до тебе, кажучи: «Я, Я є Той, Хто стирає провини твої ради Себе, а гріхів твоїх не пам'ятає!» (Ісаї 43:25). Нехай ця надія зігріває ваше серце в очікуванні та приготуванні до Небесного суду.

ТВ-програма на грудень (30.11 - 06.12)*

НЕДІЛЯ **30 листопада**

06:00	Открытая книга
06:40	Ваша думка
06:50	5 хвилин для вічності
07:00	Біблія продовжує говорити
07:30	Непростое состояние
08:00	Живой Бог
08:30	В центре внимания
09:00	10 дней в верхней горнице
09:30	Вкус здоровья
09:50	Готовим вместе
10:00	О чем говорят женщины
10:30	Пазлы Паркера
11:00	Малюваки
11:20	ЧП+
11:30	По ту сторону пригод
12:00	Богослужение в храме на Подоле
13:20	Музична скринька
14:00	Ломастер
14:20	В гостях у Добрячка
14:40	Дружболандия
15:00	Я и Ты
16:00	Мужчину и женщину. Сотворил их
16:20	Грани музыки
17:00	Непростое состояние
17:30	Готовим вместе
17:50	Біблія свідчить
18:00	Детонация
18:30	Так говорит Библия
19:00	Джем
20:00	...є Любов
20:30	Модная книга
20:50	5 хвилин для вічності
21:00	Вісті надії
21:20	Біблія, як вона є
21:30	Всепобеждающая сила молитвы
22:00	Музична скринька
22:40	О чем говорят женщины
23:00	Так промовляє Біблія
23:30	Сила Одного
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Грани музыки

ПОНЕДІЛОК **1 грудня**

06:00	Богослужіння у Львові
06:40	Вісті надії
07:00	Ранок надії
08:10	5 хвилин для вічності
08:20	Грани музыки
09:00	Ранок надії
10:10	5 хвилин для вічності
10:20	Настав час
10:30	Живой Бог
11:00	Ранок надії
12:10	5 хвилин для вічності
12:20	Великие пророки Библии
12:50	Духовный дом
13:00	10 дней в верхней горнице
13:30	Всепобеждающая сила молитвы
14:00	Чудесный магазин
14:30	Малюваки
14:50	Взаправду
15:00	Тора. Пророки. Писания (сурдопереклад)
15:30	Детонация (сурдопереклад)
16:00	Библейский час
16:30	Живой Бог
17:00	Познавая непостижимое
17:30	Сила Одного

18:00	Біблія, як вона є
18:10	Истории вечной любви
19:30	По ту сторону пригод
20:00	Познаем истину
20:50	Вечірні історії
21:00	Мужчину и женщину. Сотворил их
21:20	ЧП+
21:30	Вера. Человек. Судьба
22:00	В контексті
22:40	Грани музыки
23:20	Библейский час

ВІВТОРОК **2 декабрі**

06:00	Вопрос служителю церкви
06:20	Познаем истину
07:00	Ранок надії
08:10	5 хвилин для вічності
08:20	О чем говорят женщины
08:40	Готовим вместе
09:00	Ранок надії
10:10	5 хвилин для вічності
10:20	Открытая книга
11:00	Ранок надії
12:10	5 хвилин для вічності
12:20	Великие пророки Библии
12:50	Духовный дом
13:00	Мужчину и женщину. Сотворил их
13:20	В контексті
14:00	Дружболандия
14:20	В гостях у Добрячка
14:40	Ломастер
15:00	Познавая непостижимое (сурдопереклад)
15:30	Непростое состояние (сурдопереклад)
16:00	Модная книга
16:20	Музична скринька
17:00	Богослужіння у Львові
17:40	Біблія свідчить
17:50	5 хвилин для вічності
18:00	Біблія, як вона є
18:10	Истории вечной любви
19:30	Так говорит Библия
20:00	Помолитесь за меня
20:50	Вечірні історії
21:00	Детонация
21:30	В центре внимания
22:00	Открытая книга
22:40	Под абажуром
23:00	Помолитесь за меня
23:50	Біблія свідчить
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Джем

СЕРЕДА **3 грудня**

06:00	Вера. Человек. Судьба
06:30	По ту сторону пригод
07:00	Ранок надії
08:10	5 хвилин для вічності
08:20	Готовим вместе
08:40	Вкус здоровья
09:00	Ранок надії
10:10	Помолитесь за меня
11:00	Ранок надії
12:10	5 хвилин для вічності
12:20	Великие пророки Библии
12:50	Духовный дом
13:00	Детонация
13:30	Так говорит Библия
14:00	Малюваки
14:20	Пазлы Паркера
14:50	ЧП+
15:00	Вкус здоровья (сурдоп.)

15:20	Вопрос служителю церкви (сурдопереклад)
15:40	...є Любов (сурдопереклад)
16:10	Помолитесь за меня
17:00	Всепобеждающая сила молитвы
17:30	Живой Бог
18:00	Біблія, як вона є
18:10	Истории вечной любви
19:30	Дорогами христианства
20:00	Так промовляє Біблія
20:30	Вопрос служителю церкви
20:50	Вечірні історії
21:00	О чем говорят женщины
21:20	Духовный дом
21:30	Сила Одного
22:00	Джем
23:00	Богослужіння у Львові
23:40	Модная книга
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Живой Бог

ЧЕТВЕР **4 грудня**

06:00	Сила Одного
06:30	Непростое состояние
07:00	Ранок надії
08:10	5 хвилин для вічності
08:20	Детонация
08:50	Біблія свідчить
09:00	Ранок надії
10:10	Модная книга
10:30	Біблія продовжує говорити
11:00	Ранок надії
12:10	5 хвилин для вічності
12:20	Великие пророки Библии
12:50	Духовный дом
13:00	О чем говорят женщины
13:20	Настав час
13:30	По ту сторону пригод
14:00	Чудесный магазин
14:30	Ломастер
14:50	Історії тітоньки Марії
15:00	10 дней в верхней горнице (сурдопереклад)
15:30	В центре внимания (сурдопереклад)
16:00	Познаем истину
16:50	Біблія, як вона є
17:00	Вісті надії
17:20	Готовим вместе
17:40	Вкус здоровья
18:00	Біблія, як вона є
18:10	Истории вечной любви
19:30	Біблія продовжує говорити
20:00	Помолитесь за меня
20:50	Вечірні історії
21:00	Непростое состояние
21:30	Живой Бог
22:00	Познавая непостижимое
22:30	Так промовляє Біблія
23:00	Помолитесь за меня
23:50	Ваша думка
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Всепобеждающая сила молитвы

П'ЯТНИЦЯ **5 грудня**

06:00	Познавая непостижимое
06:30	Дорогами христианства
07:00	Ранок надії
08:00	Всепобеждающая сила молитвы

08:30	5 хвилин для вічності
08:40	Мужчину и женщину. Сотворил их
09:00	Ранок надії
10:00	5 хвилин для вічності
10:10	Помолитесь за меня
11:00	Ранок надії
12:00	Біблія, як вона є
12:10	5 хвилин для вічності
12:20	Великие пророки Библии
12:50	Духовный дом
13:00	Непростое состояние
13:30	Сила Одного
14:00	Пазлы Паркера
14:30	В гостях у Добрячка
14:50	Взаправду
15:00	В будущее с надеждой (сурдопереклад)
16:00	Помолитесь за меня
16:50	Родные люди
17:50	Ваша думка
18:00	Богослужіння у Львові
18:40	В контексті
19:20	Музична скринька
20:00	Встреча субботы
20:50	Вечірні історії
21:00	Так говорит Библия
21:30	Познаем истину
22:10	10 дней в верхней горнице
22:40	Модная книга
23:00	Встреча субботы
23:50	Настав час
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Открытая книга

СУБОТА **6 грудня**

06:00	Познавая непостижимое
06:30	...є Любов
07:00	Встреча субботы
07:50	5 хвилин для вічності
08:00	В контексті
08:40	Сила Одного
09:10	Духовный дом
09:20	Біблія, як вона є
09:30	Библейский час
10:00	Познаем истину
10:50	Ваша думка
11:00	Так говорит Библия
11:30	Богослужение в храме на Подоле
12:50	5 хвилин для вічності
13:00	В центре внимания
13:30	10 дней в верхней горнице
14:00	Документальный фильм
15:00	Богослужение в храме на Подоле (сурдопереклад)
16:15	Біблія, як вона є
16:30	Джем
17:30	Вера. Человек. Судьба
18:00	Открытая книга
18:40	Вопрос служителю церкви
19:00	Мужчину и женщину. Сотворил их
19:20	Настав час
19:30	Дорогами христианства
20:00	Грани музыки
20:40	Под абажуром говорити
21:30	По ту сторону пригод
22:00	ЧП+
22:10	Непростое состояние
22:40	Модная книга
23:00	Вісті надії
23:00	Библейский час
00:00	Біблія, як вона є
00:30	Познавая непостижимое

hope.ua

Атмосфера тепла і затишку, наповнена змістовними дискусіями та цікавими роздумами на духовні теми

ВІВТОРОК | 22:40

Параметри налаштування супутникового телеканала «Надія»:

Канал: Nadiya TV
Супутник: ASTRA-4A, 5 ° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC 3/4
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

Дивіться програми телеканала «Надія» в кабельних мережах України, а також в мережі Інтернет

24 години на добу
7 днів на тиждень на сайті

www.hope.ua

Телефони гарячої лінії:

☎ 0 800 50 157 80
life: (093) 50-157-80
МТС (066) 707-00-05
Star (098) 707-00-05

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання і пропозиції

Вивчайте Біблію разом з нами on-line на сайті
www.bibleschool.com.ua

Ваші пропозиції, побажання, зауваження надсилайте на адресу:

✉ contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна
S contact-hope

ВСЕ про сучасне життя ПІДЛІТКІВ

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до ТВ програми.

38 грн*

Вознесіння колісниці спасіння

Життя біблійного пророка Іллі – яскрава ілюстрація духовних злетів і падінь, з яких ми можемо навчитися, що приймати і чого уникати на своєму життєвому шляху.

Мова: українська

16 грн*

ВИХІД ПОРУЧ. Повернення з пекла

Історія Олега Капацина, який від своєї мрії – професійно займатися велоспортом, скотився до самого низу, спробував усе – від алкоголю до важких наркотиків.

Мова: українська, російська

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресами: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

Чому втрата всього може бути на добро?

Коли ви пишете сценарій, то зазвичай хочете, щоб за п'ятнадцять хвилин до кінця історії сталося щось таке, що передвіщає великі втрати. Усі досягнення головного героя повинні бути нівельовані. І потім,

якщо ви тільки пишете не трагедію, в останні хвилини з'являється вихід, який допомагає врятувати ситуацію.

Це шаблон, я знаю, але він діє. Майже в кожному фільмі ви знайдете епізод з фрагментом «усе втрачено». Причина цьому – зростання драматичної напруженості; в історіях це також присутнє, тому що багато хто може ототожнювати себе з тим, що відбувається.

Я пригадую три епізоди свого життя, коли я відчував, що все втрачено. Це було дуже болісно. Два епізоди взагалі трапилися в один рік.

Однак якщо озирнутися назад, у той час Бог попрацював над моїм формуванням більше, ніж будь-хто інший. Я став кращою особистістю, бо пройшов через цей біль. Я став менш цинічним, моя робоча етика стала твердішою, я приймаю кращі рішення, моя віра зміцніла.

Той момент у житті, коли «все втрачено», може бути болючим, але він також може послужити на добро. У Святому Письмі є багато героїв, які колись у своєму житті втратили все. Йов втратив здоров'я і добробут. Павло, повіривши в Христа, втратив становище в суспільстві. Мойсей позбувся своїх переваг. Цей список можна продовжувати і продовжувати.

Якщо у своєму житті ви відчуваєте, що все втрачено, то, можливо, ви перебуваєте саме там, де вас хоче бачити Бог.

Я часто замислювався над питанням: «Чого я живу навчитися, усе ще переживаючи цей біль?»

Моя третя втрата стосувалася бізнесу, тому я постійно запитував себе, як вона може мені послужити. Вона забрала в мене пристрасть до власності та статусу, навчила мене, як краще вести свій бізнес, вгамувала мене і допомогла стати більш дисциплінованим на роботі.

Психолог Віктор Франкл сказав, що коли ми знаходимо рятівну перспективу в наших стражданнях, вони припиняють бути нашими стражданнями. Я вірю, що це правда.

Бог використовує моменти «усе втрачено» в нашому житті у Своїх цілях. Підкоряючись Його цілям, грішник, який покався і прийняв Христа, може отримати воскресіння. Адже воскреслий Спаситель є живим доказом цього.

Дональд Міллер

«Сім чудес світу»

Одного разу в школі проходив урок на тему «Сім чудес світу». Завдання полягало в тому, щоб кожен учень написав, що він вважає сімома чудесами світу.

Коли вчитель збирав зошити, він зауважив, що одна дівчинка ще не закінчила. Педагог запитав, чи потрібна їй допомога.

Учениця відповіла:

– Так. Я довго сумнівалася, які вибрати. На світі так багато чудес.

Тоді вчитель запропонував зачитати, що вона вибрала. Дівчинка деякий час вагалася, але зважилася прочитати.

– Для мене сім чудес світу це:

1. Бачити.
2. Чути.
3. Рухатися.
4. Відчувати на дотик.
5. Почувати.
6. Сміятися.
7. Любити.

Щастя всупереч усьому

Віктор Алексєєнко

ВАЖЛИВО

знати, що
таке щастя,
розуміти, як
бути щасливим,
й уміти дарувати
це щастя
іншим.

Життя людей наповнене стереотипами. Наприклад, зустрівши на вулиці людину, яка без причини посміхається сама собі чи іншим, ми відзначимо нестандартність її поведінки. А супутника в купе поїзда, котрий, замислившись, раптом почне голосно сміятися, ми вважатимемо дивною людиною.

Щастя не вкладається в загальні норми поведінки. Воно багатогранне, виходить за встановлені людсьми межі, має широкі обрії. Останніми роками телебачення та модні журнали досить одноманітно малюють і нав'язують нам обмежене розуміння щастя. А що як це не вся правда про нього, що як деякі аспекти нашого життя, про які ми не замислюємося й не звертаємо на них уваги, можуть дарувати нам щастя і благополуччя? Спробуємо підійти до цього питання з іншого боку й відкрити нові грані щастя у світлі Святого Письма.

ДЕФІЦИТ ІНФОРМАЦІЇ У ВІК ІНФОРМАЦІЇ

Можливо, це дивно звучить, але в наш інформаційний час існує дефіцит правдивої інформації. Людина прагне до пізнання і досягає в цьому успіху. Сьогодні на земній кулі вже немає незвіданих земель; спостереженню доступні до 1024 зірок; математичні закони описують багато явищ життя; відомо близько 7 мільйонів хімічних речовин і сполук... А вістка Книги, від якої залежить вічне життя людини, для багатьох залишається невідомою. Здавалося б, чим більше люди знатимуть, тим щасливішими вони мають бути. Людина вважає, що коли вона пізнає щось, раніше приховане від неї, то це принесе додаткову радість. Та парадокс полягає в тому, що чим більше ми отримуємо інформації, тим надійніше намагаємось відгородитися від навколишньої дійсності, тим складніше сприймаємо те, що відбувається довкола (див. Екл. 1:18).

Після закінчення Другої світової війни, коли вже були підписані угоди про мир, вчені замислилися про те, як зберегти інформацію, котра передала б нащадкам людський досвід і духовні цінності. Скрупульозна робота виявила, що на мікрофільмах можна зберегти 2,5 мільярди сторінок друкованого тексту, або 10 мільйонів книг. Від цього проекту довелося відмовитися. Сьогодні достатньо десяти жорстких дисків об'ємом 1 терабайт, аби зберегти на них 10 мільйонів книг. Величезна бібліотека Конгресу США містить інформацію на 2 петабайти, для збереження якої знадобилося б

2048 дисків об'ємом 1 терабайт, і тоді ми змогли б розмістити її в себе на балконі. Ми захоплюємося такими досягненнями технічного прогресу і радіємо, використовуючи їх. Видатний стратег сучасності Кенічі Омає повідомив, що всю інформацію, яку отримують японські школярі протягом усього навчання, можна було б розмістити на флеш-накопичувачі вартістю 1 долар.

І все-таки фантастичні досягнення в галузі інформації не допомогли людям стати радіснішими, щасливішими, успішнішими.

Однак є незвичайне інформаційне джерело – Слово Боже, Біблія, у якій ми знаходимо такий текст: «Блаженний той, хто читає, і ті, що слухають слова пророцтва та дотримуються написаного в ньому» (Об'явл. 1:3). Щаслива та людина, яка читає або слухає Боже Слово і намагається втілювати його у своє життя. Якщо ми хочемо бути щасливими, нам потрібен цей путівник по життю. Один з біблійних героїв, що жив понад три тисячі років тому, так написав про це: «Для моєї ноги Твоє слово – світильник, то світло для стежки моєї» (Псал. 119:105).

Чому ми повинні довіряти Біблії, коли вона відкриває нам невідомі багатьом грані щастя? Щоб відповісти на це запитання, давайте подивимось на унікальні особливості цієї Книги книг.

Перше – це її авторство. Понад сорок авторів писали її протягом більш ніж півтори тисячі років. Вони належали до різних соціальних станів – царі й рибалки, митарі й лікарі, лідери народів і пастухи, вони говорили різними мовами, жили в різних країнах у різні часи. Однак усі вони єдині в тому, що передавали через свої послання, відкриваючи істину про Бога, Його любов і спасіння людства. Якби сьогодні зібрати сорок людей з різних країн, різних національностей, культур, професій і віку та запропонувати їм написати проект, наприклад, виходу країни з кризи – фінансової, економічної або політичної, – можна з упевненістю сказати, що ми б отримали безліч різних, часом суперечливих варіантів. Та автори Біблії за тих же умов напрочуд єдині в тому, про що вони писали.

Друга особливість Біблії – її універсальність. Люди, що працювали над її написанням, жили за тисячі років до нашого часу. І сьогодні не зайвим було б запитати: невже так давно написана книга може бути актуальною і зараз? Та відкриваючи Святе Письмо, ми виявляємо, що вістка, записана там, звернена до кожного жителя планети. І за тисячі років до нашого часу люди так само страждали й раділи, ненави-

діли й любили, прощали або ображалися, як і сучасна людина. Тому Біблія у своїх практичних порадах універсальна, актуальна і така ж важлива, як і в давнину. Ось думки деяких видатних людей, які зробили вагомий внесок в історію людства. Класик російської літератури Олександр Пушкін, який прожив недовге, повне драматизму життя, залишивши незабутній слід в серцях безлічі людей, відгукувався про Біблію так: «Ми ніколи не дамо людству нічого ціннішого, ніж Святе Письмо. У ньому є все». Федір Достоєвський також написав про Біблію надзвичайно красиво: «Господи! Що то за Книга – це Святе Письмо! Яке чудо і яка сила дані з нею людству! І скільки таємниць вирішених і відкритих! Люблю Книгу цю. Погибель народу без Слова Божого. Бо жадає душа Його Слова й усякого прекрасного сприйняття». А ось слова талановитого Миколи Пирогова, видатного хірурга, який залишив глибокий слід в історії медицини: «Мені потрібний був абстрактний, недосяжний високий ідеал віри. Й узявшись за Євангеліє, якого я ніколи ще не читав, а мені вже було 38 років, я знайшов для себе цей Ідеал». Ось ще одна думка: «Я переконаний, що Біблія стає дедалі привабливішою у міру того, як усвідомлюється людиною. Біблія говорить до серця кожного покоління. А мірилом для оцінки життєвості й сили народу буде завжди його ставлення до Біблії. Чим вищим буде рівень вченості, тим більше значення для справді мудрих людей матиме Біблія як основа і як знаряддя виховання». Так оцінив Книгу книг німецький поет, державний діяч і дослідник природи Йоганн Гете. Ця думка вступає в конфлікт з ідеологією, у якій багато хто з нас народився і зростає, – чим освіченішою буде людина, тим менше значення для неї матиме Слово Боже. Англійська королева Вікторія, ім'ям якої названа ціла епоха, висловила так: «Ця Книга, Біблія, дала добро всьому народу і зробила його щасливим». І справді, у тих країнах, де Біблію приймали за основу суспільного устрою, люди завжди знаходили в ній джерело щастя. Ми, звичайно, щиро бажаємо, аби й у нашій країні процвітало мудре, розважливе прийняття Слова Божого, яке веде до щастя й благополуччя.

Серія статей, яку ми розпочинаємо друкувати, допоможе знайти відповіді на одвічно важливе і хвилююче запитання: що таке щастя і як його знайти?

Олександр Солженіцин у своїй книзі «У колі першому» пише про дівчину Клару, студентку факультету журналістики у страшні роки післявоєнних репресій, активну комсомолку, що поверхнево

Миха ніг

♩ = 54

Ф. Грубер

знайомилася з творами таких класиків російської літератури, як Федір Достоєвський, Лев Толстой, читаючи матеріали, які критикували їхню творчість. Та прийшов час, коли ця журналістка, котра була поглинута страшною ідеологією, відкрила для себе прекрасні ідеї класиків, яких критикували, і захопилася ними. Сьогодні відбувається дещо схоже. Багато хто судить про Біблію, використовуючи погляди й висновки інших людей, не читаючи її і не стикаючись із нею. Та Ісус Христос радить нам: досліджуйте Святе Письмо особисто. Варто спробувати переступити через якісь думки, подолати стереотипи й відкрити для себе це Боже джерело мудрості та знання.

Ісус Христос пропонує нам зануритися в поглиблене дослідження священних текстів, яке допоможе нам знайти щастя. У декількох наступних статтях ми пізнаватимемо вічні біблійні істини, котрі відкриють для нас нові, надзвичайні джерела справжнього щастя, записані в Нагірній проповіді Ісуса Христа.

Кинувши перший погляд на цю проповідь, ми спочатку звернемо увагу на три речі в кожному з уривків, які говорять про щастя, або блаженство: на

статус людей, про яких іде мова, на почуття, котрі вони переживають, на моральний стан і на ту нагороду, котру ці люди сподіваються отримати зараз і в недалекому майбутньому. Ось перша із «заповідей блаженства»: «Блаженні убогі духом, бо їхнє Царство Небесне» (Матв. 5:3). Тут знаходимо статус людей — їхнє блаженство, бачимо їхній моральний стан — убогі духом, і нагороду, що чекає на них, — Царство Небесне. Ті ж самі складові знаходимо в кожному новому тексті про блаженство: «Блаженні ті, що плачуть, бо вони будуть потішені. Блаженні лагідні, бо вони успадкують землю. Блаженні голодні й спрагнені праведності, бо вони наситяться. Блаженні милосердні, бо вони помилувані будуть. Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать. Блаженні миротворці, бо вони синами Божими названі будуть. Блаженні переслідувані за правду, бо їхнє Царство Небесне. Блаженні ви, коли будуть вас зневажати та переслідувати, і наговорюватимуть на вас усяке лукаве слово, обмовляючи вас за Мене. Радійте й веселіться, бо велика нагорода ваша на небесах; адже так само переслідували пророків, які були перед вами» (Матв. 5:4-12). Досліджуючи глибоше ці тексти, ми можемо відмітити, що ко-

жен уривок говорить про статус певної групи людей, їхній стан, який у нашому розумінні навряд чи можна вважати таким, що приносить щастя, про їхню нагороду, благословення, яке отримують від Бога. Ця проповідь Ісуса Христа відкриває такі грані щастя, благополуччя, блаженства, котрі людям невідомі або ж забуті. Багато чим, що дає істинне щастя, люди нехтують. Досліджуючи Нагірну проповідь Христа, ми відкриватимемо нові грані щастя, котре можуть знайти ті, хто, можливо, через пережиті негаразди, кризи і страждання, втратив усяку надію знайти його.

Життя наше швидкоплинне, і в ньому багато метушні. Чи не слід нам зупинитися й подумати про вічне, яке дає можливість уже сьогодні знайти таке бажане щастя? Блез Паскаль, відомий фізик і чудовий богослов, сказав: «Є три категорії людей: одні знайшли Бога і служать Йому. Люди ці розумні й щасливі. Інші не знайшли й не шукають Його. Ці нерозумні й нещасні. Треті не знайшли, але шукають Його. Це люди розумні, але ще не щасливі». Питання для кожного з нас: до якої групи людей належимо ми? Непросто знайти своє щастя. Ще важче — зберегти його. Нехай до нього поведе нас Всемогутній Бог!

Зміцнюйте свій міст!

Мости... Мало чи багато бачили ми їх у своєму житті, все одно знаємо їхнє пряме призначення — з'єднати два далеких або не дуже далеких берега.

Чи легко побудувати і зміцнити міст? Ні!

Без спеціальних знань і навичок вам не досягти бажаної мети.

Що ж таке міст у житті християнина?

Наш Отець, жертвуючи заради нас своїм Сином Ісусом Христом, одного разу побудував довгий і високий міст між нашим життям і небесами. Кожен християнин, одного разу прийнявши для себе важливе рішення, впевнено обома ногами ступив на цей міст. Ви і я йдемо по ньому все своє свідоме життя, знаючи, що попереду нас чекає дивовижний люблячий Отець.

Однак варто подивитися вниз, що ви там побачите? Там вирують хвилями наші страхи, а ось тут зібрані ваші помилки і погані думки. Усі вони, наче бурхлива річка, розмивають береги і руйнують опори вашого моста, щоб ви не досягли свого істинного дому. Але тримайтеся, тримайтеся міцніше, друзі, — дім близько!

Молитва, вивчення Слова і перебування в Христі збережуть основу вашого моста. Служіння людям і Богу освітять вам прямий, часто нелегкий, але такий радісний шлях до нашої Вітчизни. Так буде легше... Так-так, легше долати перепони і йти, служити, любити...

Бажаю вам ніколи в житті не «спалювати мости», а навпаки — допомагати знову відбудувати і робити міцними мости інших.

І що б не відбувалося за кордонами вашого моста — не чекайте... Зміцнюйте свій міст і надишайте інших!

Андрій Гоцуляк

Короткозорість

Одна жінка, яка була короткозорою, вважала себе хорошим критиком у мистецтві.

Одного разу вона з подружками пішла на виставку, але забула вдома лінзи, через що не бачила чітко.

Прийшовши на виставку, жінка почала критикувати картини. Зупинившись перед одним полотном, вона заявила:

— Рамка не відповідає цій картині.

— Жінка зображена у звичайному одязі.

— Правду кажучи, художник зробив велику помилку, вибравши цю жінку, щоб написати її портрет.

— Це жах!

Щоб зупинити дружину, її чоловік пройшов крізь натовп і сказав їй тихо:

— Люба, ти зараз дивилася у дзеркало!

Багато наших недоліків, які ми довго не можемо визнати, здаються дуже великими, коли ми їх бачимо в інших. Тому ми повинні частіше дивитися в дзеркало, уважно дивитися, щоб помітити свої недоліки, і мати моральну силу, щоб їх виправити.

Значно легше думати, що в нас їх немає, ніж визнати їх наявність. Проте ми повинні визнавати і виправляти недоліки з допомогою Всемогутнього Бога.

Поезія для дітей

Ету правду не сотрут столетья:
В мир родился Богочеловек.
И с тех пор свидетельство о Свете
Возвещается из века в век.

Весть несут по тропкам и дорогам –
От убогих хижин до дворцов.
Примиренье человека с Богом
Наполняет все сердца хвалой.

Он родился и, на нас похожий,
С нами был в обители земной.
Не как гражданин, а как прохожий,
Он пришел позвать нас в край родной.
В мире был Он людям непонятен,
Хотя речь Его была проста.
Он очистил от греховных пятен
Наши души кровью со креста.

Потому ликуют Божьи дети,
Что открыл Бог двери в Небеса,
Где поют в неугасимом свете
Гимн хвалы спасенных голоса.

Ликуй, Земля!

Склонились звезды золотые,
И возгласили Небеса:
«Ликуй, земля, рожден Мессия,
Явился в мир Спаситель Сам!

Ликуй, земля! Из лабиринта
Греха, нужды и суеты
Всем смертным в вечность дверь открыта –
В обитель Божьей чистоты.

Не во дворце, не в царском доме,
Не среди лилий или роз –
В убогих яслях на соломе
Лежит родившийся Христос».

Мессия, Бог! О, посмотрите!
Проснись, беспечный Вифлеем, –
Ведь в этих яслях твой Спаситель,
Он небо открывает всем!

И Небеса о славе пели,
О расторжении оков,
И звезды ласково смотрели
На изумленных пастухов.

А город спал. От дома к дому
Не разносили весть уста.
Пещера, ясли и солома –
Приют убогий для Христа.

День Рождества! Велик и славен
Наш неизменный в слове Бог.
Ему сегодня предоставим
Не бедный темный уголок,

А нашу жизнь и все желанья,
Все чувства, мысли и дела.
Тебе, Спаситель, все признанья,
Тебе сердечная хвала!

В яслях без кроватки...

В яслях без кроватки
На сене уснул
Спаситель Вселенной,
Младенец Иисус.

А звездочки ярко
На небе горят,
Всем-всем возвещая
Рожденье Царя.

Иисус мой на небе,
Я знаю о том.
Он любит меня
И хранит меня днем.
Иисуса люблю я,
Его я молю,
Чтоб Он был со мною,
Когда ночью сплю.

МАТЕРИНСЬКЕ СЕРЦЕ

Як молоді дерева вкорінюються і зміцнюються завдяки вітру та негоді, так і молоді у вірі діти Божі міцніють і досягають зрілості завдяки життєвим негараздам, небезпекам і випробуванням.

За останні два роки в родині Анатолія та Тетяни сталися дві визначні події: навернення Тетяни до Бога і народження первістка Михайлика. Нові погляди дружини, пов'язані з її покаанням, спочатку насторожили Анатолія. Проте, бачачи спосіб її життя і зміни на краще, він заспокоївся і навіть почав багато в чому погоджуватися з нею.

Слухаючи проповіді й читаючи духовну літературу, Тетяна зрозуміла, як небезпечно вдаватися до ворожіння, замовляння від хвороб та інших видів чарівництва, і вирішила остерігатися будь-якої зустрічі з окультистними силами. Випробування на вірність у цьому питанні не змусило себе довго чекати.

Якось Анатолій з Тетяною поїхали в село до батьків разом з дев'ятимісячним сином. Скільки радості та похваллення привезли вони з собою! Ніхто не міг залишитися байдужим до малюка. Кожен хотів взяти його на руки і побавитися. Більше всіх внуку раділа бабуся. Вона вже забула, що їдять діти в цьому віці, і на radoшах вирішила пригостити Михайлика вареною кукурудзою. Малюкові нова страва припала до смаку, і бабуся нагодувала його вдосталь.

Посеред ночі раптом пролунав пронизливий, надриivistий крик малюка. Тетяна взяла його на руки, намагаючись заспокоїти, але він кричав, не реагуючи на ласку матері. Тетяна помітила, що в нього сильно здувся живіт.

– Що робити? – стривожилася вона. – Найближчий медпункт знаходиться за десять кілометрів від села. Ніч. Куди йти?

– Боже! Ти можеш нам допомогти! Зціли Михайлика! – почала молитися Тетяна.

– Що ти молишся? – перебила її свекруха. – Це все одно не допоможе. Дай мені дитину! Я знаю, що в таких випадках роблять наші бабки. Хлопчика просто наврочили, я пошепчу, і все мине.

Тетяна не віддавала сина. Йому ставало все гірше і гірше. Почалися судоми, малюк почав синіти.

– Дай мені дитину, інакше вона помре! – наполягала свекруха, намагаючись виврати хлопчика з рук матері.

При тьмяному світлі лампи на блідому обличчі Тетяни можна було побачити відбиток душевної боротьби. Вона вагалася. Думка, що цієї ночі її улюблений синочок помре на її ж руках, завдавала невимовного болю. Але усвідомлення того, що погодити-

ся на ворожбу – значить віддати дитину під владу сатани, утримувало від гріха.

Усе сильніше і наполегливіше вимагала свекруха, а материнське серце все голосніше і відчайдушніше зверталось до Бога під несамовитий крик синочка.

– Не дозволю чаклувати над ним! Хай краще помре... – раптом твердо вимовила Тетяна.

Ці слова були сказані неголосно, але у вухах присутніх прозвучали гуркотом грому. Свекруха відступила. Тетяні більше ніхто нічого не сказав.

Стоплена від боротьби, з малюком на руках, Тетяна вийшла надвір. В обличчя дмухнуло свіже повітря, сповнене бадьорості. Вона присіла на лавку.

Михайлик почав схлипувати рідше і, нарешті, заснув. Тетяна занесла його в будинок і обережно поклала в коляску, а сама до ранку вже не заплещувала очей. Не спали і свекруха з Анатолієм. Перебуваючи під враженнями того, що сталося, кожен з них чекав, коли прокинеться малюк, і чи прокинеться взагалі.

Сонце піднімалося над землею. Теплі, ніжні промені добралися і до коляски, у якій мирно сопіло немовля, і, немов погладивши рукою, розбудили його.

Малюк незграбно сів і щось безтурботно залепетав. Він не розумів, яке складне завдання довелося вирішити його матері цієї ночі і чому з такою ласкавою посмішкою вона взяла його сьогодні на руки і ніжно пригорнула до себе...

Кілька слів про Любов...

Той, хто любить, **ВИЯВЛЯЄ** любов не тільки тоді, коли є бажання, а коли любити практично неможливо. У цьому і полягає неповторність справжньої любові.

Той, хто любить, **ПРИЙМАЄ** не тільки тоді, коли все заплановано і добре. Любов відкриває свої обійми в момент, коли хтось не виправдав надій, і цим змінює цю людину повністю.

Той, хто любить, **ВІРИТЬ** не тільки тоді, коли є всі умови вірити, але коли всі підстави розвіяні вітром, коли немає надії, що все налагодиться. Цим любов перемагає будь-які обставини і народжує новий початок. Ніщо в цьому світі не замінить любові.

Той, хто любить, **ПІДСТАВЛЯЄ ПЛЕЧЕ** не тільки тоді, коли йому

роблять так само, але навіть тоді, коли йому завдають болю. Цим любов покриває всяку злість, перемагаючи її своєю ніжною силою. Саме так зробив Ісус.

Той, хто любить, **РОЗУМІЄ** не тільки тоді, коли розуміють і інші, а й тоді, коли навколо лише одні запитання і непорозуміння. Саме тут найбільше

потрібна любов. Своїм терпінням вона перемагає сумніви і розвіює страхи. Любов – це сила, виражена в терпінні.

Той, хто любить, **ПРОЩАЄ** не тоді, коли це робити вигідно, але в моменти найсильніших сварок і образ. Вона першою стає на шлях миру і цим вбиває всяку ворожнечу між людьми. У самому центрі вогню любов створює джерело води.

У нашому світі є лише віра, надія і любов, але завжди та в усьому любов з них – **НАЙБІЛЬША**, оскільки вона – **ВІЧНА!!!**

Підготувала Надія Вертило

«КОРОЛЬ» ЗДОРОВ'Я

«КИСЛИЙ ЛІКАР»

Усі чули про те, що вода з лимоном натщесерце дуже корисна. Однак чим саме? Навіщо нам радять пити її щоранку за півгодини до сніданку?

Як тільки ви встали, відріжте шматочок лимона, вичавіть його в склянку з водою і швидко випийте. Хвилин через двадцять-тридцять можна снідати. Тільки в такому випадку ви відчуєте всі корисні властивості лимонної води.

СТИМУЛЮЄ ІМУННУ СИСТЕМУ

Лимон містить багато вітаміну С в легкозасвоюваному вигляді. Саме вітаміну С часто-густо не вистачає всім нам. Імунітет чутливо реагує на його нестачу, ми відчуваємо себе слабкими і безпорадними, швидко втомлюємося, не можемо впоратися з поганим настроєм. Вітамін С не накопичується в організмі, тому його запаси слід поповнювати щодня.

БАГАТО КАЛІЮ

Так, в абрикосах і бананах його більше, але банани калорійні, а абрикоси – продукт сезонний. Лимони ж є в будь-якому магазині цілий рік, тому можна скористатися ними як джерелом калію, який необхідний для роботи мозку і хорошого функціонування нервової системи.

ПОКРАЩУЄ ТРАВЛЕННЯ

Рекомендується пити воду з лимоном уранці, до сніданку. Лимонний сік знімає симптоми печії, усуває відрижку і запобігає газоутворенню в кишківнику.

ДОПОМАГАЄ ПЕЧІНЦІ

Вода з лимоном уранці виводить токсини, допомагаючи травним ферментам працювати краще. А ще лимонна вода «напуває» печінку, покращує її роботу.

ДОПОМАГАЄ БОРОТИСЯ ІЗ ЗАЙВОЮ ВАГОЮ

Пектин, що міститься в лимоні, дуже добре приглушає апетит. Якщо ви прокинулися голодними і вам хочеться схуднути, пийте воду з лимоном вранці, а ще – між прийомами їжі.

ЗАПОБІГАЄ ВИНИКНЕННЮ ЗАПАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ

Якщо пити воду з лимонним соком щоранку, понизиться кислотність організму. Так, лимонна кислота не підвищує кислотність. Проте варто додати до неї цукор, як кислотність в шлунку моментально підскочить. Висока кислотність призводить до швидкого розвитку запальних процесів. Особливо це стосується суглобів: вода з лимоном допомагає вимивати з суглобів сечову кислоту, яка провокує запалення.

ПРОФІЛАКТИКА ЗАСТУДИ

Один шматочок лимона навряд чи допоможе протистояти вірусу. Однак ранкова склянка води з лимоном – прекрасна профілактика сезонних застуд і грипу.

РЕЦЕПТИ

Фруктове морозиво

Домашнє фруктове морозиво – ідеальний десерт. Це фруктове морозиво готується без цукру, воно цілком натуральне і дуже корисне! Можна сміливо пригощати ним навіть малюків.

Інгредієнти

- Банани – 8 шт.
- Ківі – 4 шт.
- Кероб – 1 ст. л.
- Мигдаль – невелика жменя.

Кількість порцій – 4

Приготування

Спочатку приготуйте посипку для морозива. У блендері подрібніть жменю мигдалю.

Ківі очистіть від шкірки, наріжте невеликими шматочками і розкладіть по креманкам.

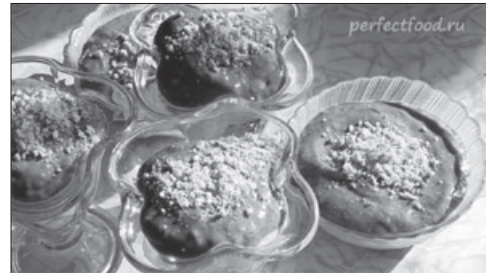

А тепер візьміться за обробку бананів. На повітрі вони швидко темніють, тому для морозива їх краще подрібнювати в останню чергу.

Очистіть 4 банани від шкірки, покладіть у блендер і зробіть м'яке однорідне пюре. Розкладіть пюре по креманкам зверху ківі, не перемішуючи.

Очистіть решту бананів, покладіть у блендер разом з керобом або какао-порошком, подрібніть у пюре. Викладіть у креманки шар шоколадно-бананового пюре. Присипте морозиво мигдальною

крихтою і поставте в морозилку на годину. Якщо хочете, щоб морозиво сильніше загусло, ставте на 2-3 години.

Готове фруктове морозиво можна прикрасити шматочками ківі.

НАЙКРАЩИЙ ЛІКАР

Ауріка Бочкар

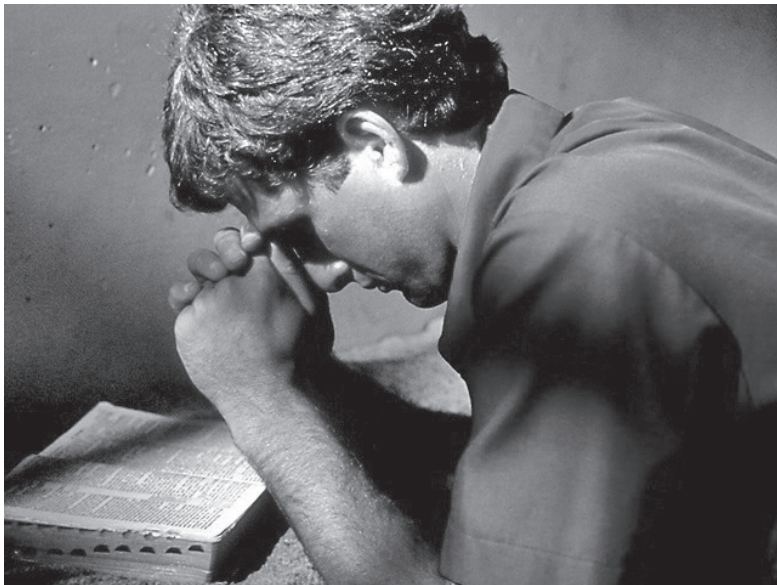
Коли ми хворіємо фізично, то йдемо до лікарні, шукаємо потрібних лікарів, проходимо обстеження. Коли нам говорять, що це просто застуда, ми зітхаємо з полегшенням і купуємо ліки, знаючи, що нам потрібно декілька днів на одужання.

Ну, а якщо це не застуда? Якщо щось серйозне? Небезпечно? Смертельно?

Ми готові віддати все! Ми шукаємо кошти, продаємо квартири, беремо кредити, позичаємо великі суми, лиш би знову бути здоровим. Ми готові віддати все, аби жити!

А що ми робимо, коли хворіємо духовно?

Ми намагаємося це приховати. Спочатку ми навіть не шукаємо проблему в собі: це не я – це мої друзі, це мій директор, мій викладач, моя церква, але не я. Я не винен.

А хвороба пускає коріння, розростається, як ракова пухлина, пускаючи метастази в усі сфери нашого життя. І ви залишаєтеся самі, або вам просто здається, що ви самі.

І коли депресія, розчарування, біль з'їдають вас, ви розумієте, що вам потрібен Лікар!

Тоді лікарнею стає ваша кімната. У нашому духовному житті Лікар – це Ісус, діагноз – гріх, ліки – молитва і покаєння!

Вам не потрібно продавати все, не потрібно брати кредит, позичати в друзів.

Вам навіть не потрібно стояти в черзі, очікуючи прийому. Він приймає цілодобово і без стомливих черг.

Усе, що вам потрібно, – це відкрити серце Ісусу і просто віддати Йому проблеми, розповісти, що вас турбує, і Він зцілить вашу душу і змінить ваше життя!

«Покладіть на Нього всі ваші турботи, бо Він дбає про вас» (1 Петра 5:7).

«Нічим не журіться, але в усьому молитвою та благаннями з подякою висловлюйте ваші прохання Богові» (Филп. 4:6).

Шановні читачі!

Видавництво «Джерело життя»

пропонує вам на 2014 рік такі християнські періодичні видання:

- «Вічний Скарб»** (рос., укр. мова) – щомісячна місіонерська газета. Добровільний внесок – 1 грн.
«Моя здоровая семья» (рос. мова) – щомісячна медико-місіонерська газета. Добровільний внесок – 2 грн. 50 коп.
«Флешка» (рос., укр. мова) – раз на два місяці, інформаційно-молодіжна газета. Добровільний внесок – 3 грн.
«Скарбничка» – (рос., укр. мова) – щомісячна дитяча місіонерська газета. Добровільний внесок – 1 грн. 50 коп.
«Ознаки часу» (рос., укр. мова) – раз на квартал, суспільно-релігійний журнал. Добровільний внесок – 9 грн.
«Дружболадия» – (рос. мова) – щомісячний дитячий журнал. Добровільний внесок – 7 грн.

Дорогі друзі! Якщо ви бажаєте в 2015 році отримувати одне або кілька з пропонованих вище періодичних християнських видань, просимо звертатися в міжобласні книжкові центри видавництва «Джерело життя», координати яких вказані нижче:

21027, м. Вінниця, вул. Келецька, 50 а, тел. (0432) 57-89-50
(для читачів Вінницької, Житомирської та Хмельницької областей).

83048, м. Донецьк, вул. Байдукова, 89, тел. (062) 381-22-10
(для читачів Донецької та Луганської областей).

49008, м. Дніпропетровськ, вул. Наримська, 46
(для читачів Дніпропетровської, Запорізької та Харківської областей).

02139, м. Київ, вул. Микитенка, 20 а, тел. (044) 542-31-92
(для читачів Київської, Сумської та Чернігівської областей).

02139, м. Київ, вул. Микитенка, 20 а, тел. (044) 542-31-94
(для читачів м. Києва).

58008, м. Чернівці, вул. Коростишевського, 6-а, тел. (0372) 54-99-36
(для читачів Івано-Франківської, Тернопільської та Чернівецької областей).

18002, м. Черкаси, вул. Пушкіна, 90, тел. (0472) 32-18-98
(для читачів Кіровоградської, Полтавської та Черкаської областей).

79041, м. Львів, вул. Багряного, 36-а, тел. (0322) 37-12-13
(для читачів Волинської, Закарпатської, Львівської та Рівненської областей).

54024, м. Миколаїв, вул. 5-а Інгульська, 19-а, а/с 45, тел. (0512) 55-65-65
(для читачів Криму, Миколаївської, Одеської та Херсонської областей).

Божих вам благословень!

Дивіться на телеканалі **«НАДІЯ»**

програму **«В КОНТЕКСТІ»**

Понеділок 22:00

Шановні читачі! Редакція звертається з проханням до вас не використовувати християнську друковану продукцію в побутових цілях. Якщо ви її прочитали, подаруйте іншим. Божих вам благословень!

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»
Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»
 Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
 Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
 Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук
 Відповідальний редактор: Яна Хорошун
 Над номером працювали: Віліна Меркулова, Мирослав Джулай
 Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
 Коректори: Олена Мехоношина, Ганна Борисовська
 Дизайн та верстка: Тетяни Романко
 Наклад: 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
 e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:
 Ідентифікаційний код: ЄДРПОУ 19350731
 Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10А
 Рахунок: 26006149457
 МФО 380805
 Найменування банку
 «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідectво про державну реєстрацію
 Серія KB №8176 від 03.12.2003

